

Ribniške novice

Glasilo Občine Ribnica na Pohorju

Maj 2020, številka 20

PREJEMNIKI PRIZNANJ V LETU 2020:

- Priznanje Občine Ribnica na Pohorju - Anže KREVIH
- Zlata plaketa - Maksimiljana LADINEK
- Priznanje župana - Ivan PRAZNIK

Vsebina

SPOŠTOVANE OBČANKE IN OBČANI, SVETNICI IN SVETNIKI OBČINSKEGA SVETA OBČINE RIBNICA NA POHORJU, DRAGI PRIJATELJI, CENJENE SODELAVKE IN SODELAVCI!	3	ŠPORTNO DRUŠTVO HUDI KOT V LETU 2019	27
PRIZNANJA OBČINE RIBNICA NA POHORJU	6	ŠPORTNO DRUŠTVO RIBNICA NA POHORJU	29
MURKOVA LISTINA	8	DRUŠTVO ZA ŠPORT IN REKREACIJO JOSIPDOL SKOZI LETO 2019	30
KUD STANE SEVER RIBNICA NA POHORJU	8	PLANINSTVO ZA VSAKOGAR	31
55 LET NEPREKINJENEGA DELOVANJA MOŠKEGA PEVSKEGA ZBORA KUD STANE SEVER RIBNICA NA POHORJU	9	RIBNIŠKO DRUŽENJE KORONARNEGA KLUBA DRAVSKE DOLINE	33
RIBNIŠKI FANTJE	10	RIBNIŠKE ČEBELICE NA 14. DRŽAVNIH ŽENSKIH KMEČKIH IGRAH	34
KORONAVIRUS NAM JE ZAGODEL IN PREPREČIL PREMIERO	11	ČEBELICE	35
DRUŽENJE SEVERČKOV S TABORNIKI	12	RAZGIBANE V NOV DAN	36
VRTEC RIBNICA NA POHORJU	13	VADBA, KI NAS PRITEGNE	36
LETA 2019 SO SE RODILI	14	DESTINACIJA DOBREGA POČUTJA V HARMONIJI Z NARAVO	37
OSNOVNA ŠOLA RIBNICA NA POHORJU	15	DOBRO JE BITI DRUGAČEN	38
ŠOLA NA DALJAVO	15	JERNEJEVA NEDELJA V RIBNICI NA POHORJU	39
TEKMOVANJE V MALI ODBOJKI	15	VSE SE MORE, ČE SE HOČE	40
MLADI NOGOMETASI NAŠE ŠOLE	16	CELA ULICA NORI – ZG. LEHEN SPET SE VESELI	41
PRAZNUJEMO PRETEKLOST – IZBOLJŠUJEMO PRIHODNOST	17	KONCERT ALJE KRUSIČ S PRIJATELJI	42
PRAZNOVALE SMO 20. OBLETNICO DELOVANJA	19	ZAHODNA AFRIKA – GAMBIJA	43
JERIČINI 90 LET	20	ZAHODNA AFRIKA – BOLNIŠNICA SERREKUNDA	44
ČAS IZPOLNIJO DOGODKI	20	SKRIVNOSTNI LANGERSVALD	46
NAŠE ŽIVLJENJE	21	ŽRTVE PRVE SVETOVNE VOJNE IZ RIBNICE NA POHORJU	47
MARIJA URAN – PESNICA IZ JOSIPDOLA	22	OBČINSKI ODBOR BORCEV ZA VREDNOTE NOB RIBNICA NA POHORJU	48
SLUŽENJE, DOBROTA, LEPOTA	23	ŽELJA PO OBUJANJU PROSTOVOLJSTVA	49
POSTANITE KRVODAJALKA		IZOBEŠANJE SLOVENSKE ZASTAVE IN UPORABA ISTOVETNOSTNIH SIMBOLOV OBČINE	51
ALI KRVODAJALEC!	24	NAGRADNA KRIŽANKA	53
GASILCI V LETU 2019	25	IZID 20. ŠTEVILKE SO FINANČNO PODPRILI	54
		UTRINKI IZ PRETEKLOSTI NAŠEGA KRAJA	56

Izdajatelj in založnik: Občina Ribnica na Pohorju, Ribnica na Pohorju 1, 2364 Ribnica na Pohorju

Gradivo so zbrali in uredili: Srečko Geč, Alenka Klemenc Kovač, Nataša Urbanc

Za vsebino člankov odgovarjajo avtorji.

Jezikovni pregled: MALEX d.o.o., Dobja vas 173, 2390 Ravne na Koroškem

Fotografije: arhiv društev, občine, avtorjev prispevkov in Silvije Laznik, **fotografija na naslovnici:** Tomo Jeseničnik

Oblikovanje: Janez Grabec, s.p., **tisk:** MALEX d.o.o., Dobja vas 173, 2390 Ravne na Koroškem

Številka: 20, **Leto:** maj 2020

SPOŠTOVANE OBČANKE IN OBČANI, SVETNICI IN SVETNIKI OBČINSKEGA SVETA OBČINE RIBNICA NA POHORJU, DRAGI PRIJATELJI, CENJENE SODELAVKE IN SODELAVCI!

18. maja se bomo srečali na že 20. slavnostni seji Občinskega sveta Občine Ribnica na Pohorju, saj naša občina praznuje prvi zapis imena Ribnica, ki izhaja iz leta 1266. Tudi letos imamo kar nekaj dobrih razlogov za praznovanje.

Na podelitvi priznanja v Kristalni dvorani v Ljubljani

Občinska uprava je prejela odmevno priznanje oziroma srebrni certifikat ISSO. V obrazložitvi je med drugim zapisano:

»Konferenca Zlati kamen je v slovenski javnosti najbolj odmevno strokovno srečanje na področju lokalne samouprave, kjer si izkušnje ter poglede o razvojnih možnostih ter dobrih praksah izmenjajo najvišji predstavniki lokalnih skupnosti, predstavniki gospodarstva kot tudi vladni predstavniki.

Je edini dogodek, ki je hkrati tudi vrhunec večmesečnega raziskovalnega dela o razvojnem napredku slovenskih občin v sklopu raziskovalnega projekta Zlati kamen.

Občina Ribnica na Pohorju se je letos uvrstila v zgornjo tretjino vseh slovenskih občin, ki ponujajo prebivalcem kakovostno raven življenja in jih odlikuje solidna in uravnotežena stopnja doseženega razvoja. Uvrstitev v sam vrh lestvice vam prinaša SREBRNI ISSO certifikat razvojne odličnosti za leto 2020.«

Tudi sam menim, da prejem certifikata ni naključje. Vse, kar smo naredili na področju oskrbe s pitno vodo, odvajanju in čiščenju odpadnih voda, lokalni infrastrukturi in družbenem standardu, enostavno ne more ostati neopaženo.

In kaj je tisto, s čimer smo se ukvarjali v letu 2019? Lahko ugotovimo, da smo poslovali dobro, a se seveda zavedamo, da bi lahko bilo še boljše, mogoče tudi kaj ceneje. A tudi pri vodenju občine se je potrebno pogovarjati, usklajevati in sklepati kompromise, saj je denarja zmeraj premalo. Seveda so tu še mnogokrat različni interesi v

občinskem svetu, ki je strateški organ občine in določa smeri razvoja. Ugotavljam pa, da po usklajevanjih zmeraj najdemo pot, s katero smo vsi zadovoljni.

Vlada Republike Slovenije še vedno ne zagotavlja sredstev za primerno porabo občin v skladu z zakonom.

Še zmeraj so poseben problem malih občin nerazumne omejitve pri sodelovanju na razpisih za evropska sredstva. Občina Ribnica na Pohorju še vedno ne more sodelovati na raznih razpisih, ker pač nima 2000 prebivalcev, kar je eden izmed pogojev za sodelovanje pri razpisih.

Ko proučujemo realizacijo občinskega proračuna 2019, ugotavljamo, da smo večino načrtovanih nalog tudi uresničili.

Cesta na Janževski Vrh potrebuje le še prevleko

V letu 2019 smo za vzdrževanje občinskih cest in javnih poti porabili dobrih 137 000 €. V tej vsoti je tudi naš del financiranja rekonstrukcije državnih cest skozi Ribnico na Pohorju. Za vzdrževanje gozdnih cest smo porabili dobrih 53 000 €.

Učinkovito odvodnjavanje je prvi pogoj za uspeh

V občinski upravi se zavedamo, da bi bilo potrebno na cestah še marsikaj storiti, cesta na Janževski Vrh bo, ko bo vreme dopuščalo, dobila še kvalitetno asfaltno prevleko, s tem pa bo rekonstrukcija te ceste tudi zaključena. Tudi letos bomo cestam posvečali posebno pozornost. V Josipdolu bomo izvedli še zaključni sloj asfalta in postavili ustrezno prometno signalizacijo. V proračunu je nekaj denarja namenjenega tudi cesti Robnikov jarek v Hudem Kotu.

Razveselila nas je Direkcija RS za infrastrukturo, ki je pričela z rekonstrukcijo ceste Ribnica–Podvelka in jo v naši občini že skoraj končala. Po več kot 10-letnem prizadevanju smo na veselje tukaj živčih našli »skupen jezik«. Končanje del pričakujemo poleti 2020.

Končno se vozimo po kvalitetni cesti

Slike povedo vse, posebno tistim, ki jo vsakodnevno uporabljamo

Kuhinja v šoli ima nove instalacije, ki so bile res dotrajane

Tudi tokrat je postavka za izobraževanje zelo visoka; kar dobrih 293 000 € smo namenili vrtcu in Osnovni šoli Ribnica na Pohorju ter Glasbeni šoli Radlje ob Dravi. Šola je bogatejša za popolnoma obnovljeno kuhinjo.

Učenci v osnovni šoli so dobili plezalno steno

Ugotovimo lahko, da je izobraževanje naših otrok s sposobnim učiteljskim zborom in modernimi učnimi pripomočki na visoki ravni. Tudi ob tej priliki izrekam polno podporo in priznanje vsem, ki so v naši šoli odgovorni, da vse poteka brez zapletov in v korist otrok.

Čistilne naprave gradimo, da bi izboljšali okolje, sofinanciramo nakup malih čistilnih naprav in podobno. Tem ukrepom smo v letu 2019 namenili največ, kar 310 000 €.

Izkopi za kanalizacijo

Največ seveda za izgradnjo fekalne kanalizacije Josipdol, kjer nas je država zavezala, da moramo zgraditi čistilno napravo. Ker pa nas je premalo, ne moremo sodelovati na razpisih za evropska sredstva. Tudi ravnanje z odpadki je pomembna tema, ki ji z JKP Radlje ob Dravi posvečamo izredno pozornost. Zavedamo se, da so računi na položnicah precej visoki, zato jih tudi subvencioniramo v dovoljenih okvirjih.

Kanalizacija Josipdol

Še naprej moramo osveščati ljudi, predvsem mlade, da lahko s temeljitim ločevanjem odpadkov pomembno vplivamo na višino računov.

Tako pa izgleda šolska kuhinja sedaj

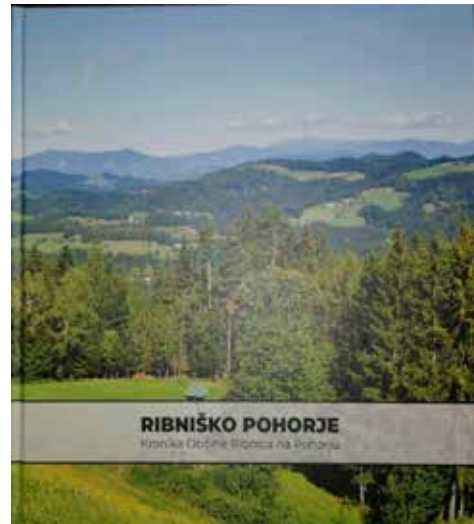
Tudi socialno varstvo in zdravstvo v zadnjem času bogato posegata v občinski proračun. Kar 250 000 € smo namenili zdravstvenemu zavarovanju brezposelnih oseb, zavodskim oskrbninam, subvencioniranju najemnin občanom, Rdečemu križu in Karitasu. Ob vsem tem pa se iskreno zahvaljujem vsem, ki s svojim prostovoljnim delom ranljivim skupinam naših občanov vsaj nekoliko lajšajo vsakodnevne stiske.

Našim občankam in občanom poskušamo zagotavljati kar najboljši servis v vsakdanjem življenju. Vzdrževanje občinskih stanovanj je prav tako ena izmed prioritet občinskega proračuna. Nasploh pa v duhu dobrega gospodarja skrbimo tudi za drugo občinsko premoženje.

Vzpodbujanje, usmerjanje in izvajanje športne, kulturne, humanitarne in sploh družbene dejavnosti je eno pomembnejših dejavnosti občine. Posebno omembo med društvi zasluži seveda Prostovoljno gasilsko društvo Ribnica-Josipdol. Ob operativni skupini v Ribnici in v Josipdolu so usposobili še prve posredovalce, ki lahko s svojim

znanjem rešijo prenekatero življenje do prihoda zdravnika in reanimacijskega vozila. Ob vsaki priložnosti se prepričam in seveda s ponosom pohvalim to naše društvo. Pomagati sočloveku v primerih, ki jih doživljajo naši gasilci, je največ, kar lahko človek prispeva svoji družbi. In naši gasilci so to nesebičnost že večkrat dokazali.

Uredniški odbor pod vodstvom našega Hermana Pušnika je uredil, občina pa izdala Kroniko Občine Ribnica na Pohorju. To je prva publikacija, mnoge pohvale, ki jih dobivam zanjo, delim z uredniškim odborom. Knjigo so najprej prejele občinske svetnice in svetniki, žal pa naklada ne omogoča prodaje; na voljo je le v protokolarne namene.

Izdali smo tudi knjigo o Ribnici na Pohorju

Opravljenega je bilo še veliko dela, občinska uprava si iz dneva v dan prizadeva kar najbolje opravljati svoje delo, tudi prejeta priznanje je dokaz, da z relativno skromnimi sredstvi uspešno gradimo prihodnost. Izkoriščam tudi to priložnost in se zahvaljujem upravi za požrtvovalnost in dobro opravljeno delo, kljub temu, da se zavedam, da nas je malo. Sam sem ponosen na kolektiv, prav tako na občinski svet, ki preudarno načrtuje in potrjuje strategijo razvoja občine, ter na vse, kar smo skupaj dosegli.

Na koncu se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste kakorkoli sodelovali pri oblikovanju in uresničevanju naših načrtov in seveda tudi v bodoče računam na vas.

Posebna zahvala pa velja letošnjim prejemnikom občinskih priznanj in priznanja župana. Mnogo je pri nas ljudi, ki si zaslužijo priznanja in pohvale, iz zgoraj opisanega se jih da prepoznati. A vendar ste bili prejemniki predlagani prav od teh in torej tudi med njimi izstopate.

Vsem občankam in občanom Občine Ribnica na Pohorju ob občinskem prazniku želim vse dobro in seveda vabljeni na prireditve, ki jih za vas v okviru praznovanja v maju organizirajo razna društva.

Župan Srečko GEČ

P. S.

Uvodna beseda je seveda nastala v zaostrenih razmerah, ko se ukvarjamo s preprečitvijo okužbe z virusom COVID-19. Močno omejeno gibanje prebivalstva in ukrepi, ki jih narekuje NIJZ, so upočasnili življenje v naši občini. Ob tej priliki moram pohvaliti prav vse, ki ste udeleženi: občanke in občane, šolo, društva, zdravstvo, upravo ... saj ugotavljam, da v tem trenutku vsi odgovorno upoštevajo nasvete pristojnih. Mogoče v maju prireditve ne bo, počakajmo, kaj bo prinesel čas. Mogoče bo tudi asfaltiranje že v teku. V tem trenutku se uprava in CZ trudi, da bi epidemijo preživel s kar najmanj negativnimi posledicami. Želim vam veliko zdravja in vse dobro.

PRIZNANJA OBČINE RIBNICA NA POHORJU

PRIZNANJE OBČINE RIBNICA NA POHORJU

Anže Krevh

Priznanje Občine Ribnica
na Pohorju prejme:

Anže KREVH

Predlagatelj:

Alojzij KLANČNIK v
imenu številnih občanov
Občine Ribnice na Pohorju

Utemeljitev:

Anžeta Krevha iz
Josipdola, Zg. Lehna na
Pohorju, vsi zelo dobro
poznamo. Že nekaj let nam
njegova nežna glasba s har-
moniko boža naša ušesa.
Njegova glasbena pot, opr-
tana s harmoniko, je zelo
pisana in zmeraj je s seboj v

svet ponesel tudi Občino Ribnica na Pohorju. Z diatonično harmo-
niko se je spoprijateljil že pri svojih 6. letih. Vse do danes ta velika
ljubezen le še narašča. Anže namerava to glasbo nadgrajevati tudi v
prihodnje.

Navedli bomo le nekatere najpomembnejša prejeta priznanja in
naslove:

2010:

- »Štajerska frajtonarica«, kategorija do 12 let, **ZLATA PLAKETA**,
1. mesto

2011:

- Mednarodno tekmovanje harmonikarjev za nagrado Avsenik,
ZLATO PRIZNANJE
- Finale »Pohorska cokla«, kategorija do 10 let, 1. mesto in posebna
nagrada, **NAGRADA OBČINSTVA**
- »Štajerska frajtonarica«, kategorija do 14 let, **ZLATA PLAKETA**,
1. mesto

2012:

- Mednarodno tekmovanje harmonikarjev za nagrado Avsenik,
ZLATO PRIZNANJE
- Finale »Pohorske cokle«, kategorija do 14 let, 3. mesto in posebna
nagrada, **NAGRADA OBČINSTVA**
- Finale tekmovanja »Zlata harmonika Ljubečne«, kategorija do 13
let, **ZLATA PLAKETA**
- Mednarodno tekmovanje na Slovaškem, kategorija do 13 let, 1.
mesto in **ABSOLUTNI ZMAGOVALEC TEKMOVANJA**
- Državno prvenstvo v kategoriji do 13 let, **ZLATA PLAKETA** in
naziv **DRŽAVNI PODPRVAK**

2013:

- 7. tekmovanje za pokal Zgornje Savinjske doline, kategorija do 14.
let, **ZLATO PRIZNANJE**
- Finale »Zlata harmonika Ljubečne«, kategorija do 15 let, **ZLATA
PLAKETA**

2014:

- Mednarodno tekmovanje harmonikarjev za nagrado Avsenik,
ZLATO PRIZNANJE v kategoriji **3. mesto** od 31 tekmovalcev
- Tekmovanje za pokal »Zgornje Savinjske doline 2014«, katego-
rija do 14 let, **1. mesto, ZLATA PLAKETA** in **ABSOLUTNI
ZMAGOVALEC TEKMOVANJA**
- Evropsko prvenstvo v Italiji, Attimis 2014, **EVROPSKI
PODPRVAK**
- Tekmovanje za pokal »Velike Planine«, kategorija do 15 let, 1.
mesto in **ABSOLUTNI ZMAGOVALEC TEKMOVANJA**
- Državno prvenstvo v igranju na diatonično harmoniko »Zlata har-
monika Ljubečne«, kategorija od 11 do 14 let, **ZLATA PLAKETA**
- Finale »Pohorska cokla«, kategorija od 11 do 14 let, 2. mesto in
posebna nagrada – **NAGRADA ZA NAJBOLJŠO IZVEDBO
SPLETA SLOVENSКИH LJUDSKIH – POSAMEZNE VIŽE**
- **PRIZNANJE ŽUPANA** Občine Ribnica na Pohorju

2015:

- Mednarodno tekmovanje harmonikarjev za nagrado Avsenik,
ZLATO PRIZNANJE
- Svetovno prvenstvo v igranju na diatonično harmoniko, skupina
do 21 let, **7. mesto**
- 1. državno prvenstvo za nagrado Cyrilla Demiana, **1. mesto** in
ABSOLUTNI ZMAGOVALEC TEKMOVANJA

2016:

- Evropsko prvenstvo, Attimis, Italija, **1. mesto v kategoriji** in
ABSOLUTNI EVROPSKI PRVAK
- Prejemnik **GRBA OBČINE RIBNICA NA POHORJU**

2017:

- Svetovno prvenstvo, Ausservillgraten, Avstrija, **1. mesto v katego-
riji** in **ABSOLUTNI MLADINSKI SVETOVNI PRVAK**

2018:

- Mednarodno tekmovanje Svirel, Nova Gorica, **ZLATO
PRIZNANJE** in uvrstitev med **top 10 najboljših igralcev** v igra-
nju na instrumente na tipke

2019:

- Svetovno prvenstvo, St. Peter Freienstein, Avstrija, **1. mesto v kate-
goriji senior** in **ABSOLUTNI SVETOVNI PRVAK**.

Vsa ta številna visoka priznanja, nagrade in najvišji naslovi so dovolj
velik razlog, da Anžetu podelimo najvišje občinsko priznanje v letu
2020. Anže je po značaju zelo prikupen, vselej nasmejan mladenič, ki
je bil vsa ta leta zmeraj na razpolago, da smo lahko številne prireditve
obogatili z njegovo glasbeno umetnostjo.

ZLATA PLAKETA

Maksimiljana Ladinek

Zlato plaketo Občine Ribnica na Pohorju prejme:

Maksimiljana LADINEK

Predlagatelj: Občinski odbor Društva invalidov Ribnica - Josipdol in Turistično društvo Ribnica na Pohorju

Utemeljitev: Gospa Maksimiljana Ladinek, vsem domačinom znana kot Pokova Jana, je aktivna, vzorna, spoštljiva, razumevajoča in humanitarna občanka Občine Ribnica na Pohorju. Že več let je predsednica Občinske organizacije borcev za vrednote NOB Ribnica na Pohorju. Delo opravlja z izrednim elanom in ponosom, saj pod njenim vodstvom odbor izpolnjuje svoje delovanje s spoštovanjem do vrednot NOB. Je organizatorica in soorganizatorica številnih prireditev v kraju in izven njega. Ne samo člani, tudi ostali občani smo ponosni na sokrajanko, ki ima izrazit čut za sočloveka. Ljudje v stiski radi potrkajo na njena vrata, saj so zmeraj uslišani. V letu 2019 je dodala še en velik uspešen dogodek, ki ga je pomagala organizirati. Bila je namreč soorganizatorica velike razstave včasih že pozabljenih Mladinskih delovnih brigad in tudi ustanovitve medobčinskega društva entuziastov, ki se trudijo, da se v zgodovini ne bi izgubil spomin na vse, kar so brigadirji storili za ljudi, tudi pri nas.

PRIZNANJE ŽUPANA

Ivan Praznik

Priznanje župana Občine Ribnica na Pohorju prejme:

Ivan PRAZNIK

Predlagatelj: Župan Občine Ribnica na Pohorju.

Utemeljitev: Dijaška organizacija Slovenije je tudi letos podelila naziv naj dijak. Z laskavim nazivom nagradijo dijake, ki so uspešni ne le na učnem, ampak tudi na drugih področjih človekovega ustvarjanja, ki velikokrat ostanejo neopažene. Ivan Praznik iz Spodnje Orlice 32, ki sicer biva na območju Občine Radlje ob Dravi, celo življenje pa je že povezan z Ribnico na Pohorju, dijak mariborske Biotehniške šole je že mlad navajen prejemati nagrade in priznanja. Lani je postal naj prostovoljec v kategoriji moških do 19 let, z zlatim priznanjem za prostovoljno delo ga je nagradil tudi Lions klub, slovi po mnogih uspehih na različnih področjih, od literarnih pa vse do naravoslovnih. Poleg odličnega uspeha vsa leta šolanja, je dobil srebrno in bronasto priznanje na tekmovanju iz slovenščine za Cankarjevo priznanje ter v znanju matematike za Vegova priznanja. Tekmoval je tudi na državnem nivoju iz znanja biologije in osvojil zlato priznanje in prvo mesto na tekmovanju Konzorcija biotehniških šol Slovenije na temo Kulinarična dediščina. Ivana odlikujeta delavnost in prijaznost, med tednom dijakom pomaga z inštrukcijami, aktiven je tudi pri mnogih šolskih projektih in na raznih tekmovanjih, ob koncih tedna pa pomaga na domači kmetiji v Spodnji Orlici.

Bogati zbirki nagrad in priznanj dodajamo tokrat še eno. Priznanje župana Občine Ribnica na Pohorju naj bo Ivanu vzpodbuda za nadaljnji študij in delo, pa priznanje za vse doseženo do sedaj.

MURKOVA LISTINA

Danijel Cvetko in Kulturno, etnološko in turistično društvo Josipdol je prejelo Murkovo listino za leto 2019.

Danijel Cvetko je vzljubil tisto, kar so ljudje pred časom počeli pri nas. Z največjim navdušenjem in veseljem vsakemu obiskovalcu razlaga o starih obrteh, naših prednikih, anekdotah ... Znanja, izkušenj, predvsem pa volje in ljubezni do svojega kraja mu nikoli ne zmanjka. V društvu smo zelo ponosni na človeka, kot je Dani. Murkova lista

Danijel Cvetko z Murkovo listino

je zato prišla v prave roke, v roke ljubiteljskemu zgodovinarju, predanemu domačemu etnologu in človeku, ki je ponesel ime Josipdola širom naše domovine in še dlje.

Podelitev Murkovih nagrad je potekala v mariborski Sinagogi na martinovo leta 2019. Slovensko etnološko društvo je kot najvišje priznanje za vrhunske strokovne dosežke na področju etnologije na Slovenskem uvedlo podeljevanje Murkove nagrade in priznanja, kasneje pa še Murkove listine. Murkova lista se podeljuje od leta 2003 za kontinuirane dejavnosti, večletna prizadevanja ali enkratne dosežke, ki bogatijo, ohranjajo in popularizirajo etnološko znanje. Slovensko etnološko društvo jih podeljuje posameznikom in ustanovam, ki s svojim delom prispevajo k uveljavljanju slovenskih etnoloških spoznanj in spoznanj tujih etnologij o Sloveniji. Zato Murkovo nagrado in priznanje lahko prejmejo domači in tuji strokovnjaki s področja etnologije, Murkovo listino pa domači in tuji posamezniki, ki na tem področju delujejo ljubiteljsko; posamezne strokovne in ljubiteljske ustanove in društva, ki pomembno bogatijo etnološko znanje, ga ohranjajo in popularizirajo. Vsako leto se podeli ena Murkova nagrada, eno ali več Murkovih priznanj in ena ali več Murkovih listin.

Prejemniki priznanj za leto 2019:

- Murkova nagrada**
 - Ivica Križ
- Murkovo priznanje**
 - dr. Bojan Knific
- Murkovi listini**
 - Danijel Cvetko in Kulturno, etnološko in turistično društvo Josipdol
 - Iztok Ilich

Vir: SED slovesko etnološko društvo (vzeto in preoblikovano iz: <https://www.sed-drustvo.si/murkove-nagrade>, dne 2. 4. 2020)

Kulturno, etnološko in turistično društvo Josipdol
Marko KLEMENC

KUD STANE SEVER RIBNICA NA POHORJU

Kulturno umetniško društvo Stane Sever Ribnica na Pohorju je v letu 2019 delalo veliko, mogoče več kot leta poprej. Zraven ustaljenih nalog, ki se zvrstijo vsako leto, smo realizirali dva velika projekta. Dramska sekcija je naštudirala in pripravila za oder novo igro: *Gazda tote hiše sn pa jaz*. V mesecu marcu bi morala biti premiera za naše občane v telovadnici osnovne šole, pa je žal prestavljena na poznejši čas zaradi koronavirusa. Prav tako je bil odpovedan predvideni koncert Alje Krušič ob materinskem dnevu. V februarju, marcu in aprilu so prepovedane tudi vse ostale aktivnosti društva in vseh sekcij, zaradi istega razloga.

Moški pevski zbor je v letu 2019 posnel novo zgoščenko. Zraven navedenega je zbor pridno vadil tudi za revijo pevskih zborov Koroške, ki pa je žal tudi bila odpovedana. V mesecu maju 2020 je predvidena predstavitev zgoščenke. Le-to bomo izvedli v kolikor zaradi širjenja koronavirusa ne bo preklicana, na povsem nov način, nekje v naravnem okolju. Ne bom vam zaupal kje in kako, naj ostane presenečenje. Obe sekciji, dramska in moški pevski zbor, sta navedene projekte izvedla na podlagi dodatnih sredstev iz naslova pokroviteljstva, ki jih je zagotovila Občina Ribnica na Pohorju.

Ljudski pevci, Ribniški fantje, so v letu 2019 prav tako nadpovprečno nastopali na območju celotne Koroške, v Ljubljani, v Celju in v februarju 2020 celo v Izoli, ko so tam letovali domači upokojenci. Najmlajša sekcija Severčki, pa so večino svojih aktivnosti opravili v okviru šolskih prireditev in ostalih prireditev za občane.

Ob vsem navedenem so člani KUD-a izpeljali celoten letni program, ki je zelo pester in se dogaja vse leto od januarja, vsaki mesec čez pomlad, poletje in jesen, do decembra, ko ga zaključimo s tradicionalno prireditvijo posvečeno igralcu Stanetu Severju. Ne bom navajal podrobnosti, ker jih boste lahko prebrali v prispevkih naših predsednikov in predsednic sekcij.

Izkoriščam to priložnost, da se kot predsednik KUD-a iskreno zahvalim vsem vam, ki skupaj z nami kakorkoli krojite kulturo v našem kraju. Zahvala velja tudi vam, ki se sicer v društvu ne najдете, ste pa prav tako pomembni. Ob tem mislim na učitelje in učence domače šole, ko v okviru letnega plana pridno berete knjige domačih in tujih avtorjev in zelo dovršeno ter doživeto prepevate v pevskih zborih. Pišete zgodbe, pesmi ali pa igrate na kakšen instrument. Tu ste tudi, več ali manj anonimni domači pesniki, pisatelji, slikarji in vsi tisti, ki pridno hodite v knjižnico. Tudi na vas, ki požete ob nedeljskih mašah in pogrebih ne smemo pozabiti. Omeniti moramo tudi tiste, ki se v okviru turistične ponudbe trudite, da čimbolj zadostite potrebam in povpraševanju turistov, ki prihajajo k nam. Od kvalitetne smuke, odlične kulinarike, do ustrezne namestitve. Tudi to je kultura. Vsi skupaj smo enako zaslužni, da naša mala občina daleč naokrog slovi, kot zelo kulturn kraj.

Kulturno umetniško društvo Stane Sever
Alojzij KLANČNIK

55 LET NEPREKINJENEGA DELOVANJA MOŠKEGA PEVSKEGA ZBORA KUD STANE SEVER RIBNICA NA POHORJU

V letu 2019 smo obeležili 55 let neprekinjenega delovanja Moškega pevskega zbora KUD Stane Sever Ribnica na Pohorju, začetki pa seveda segajo še dlje kot 55 let nazaj. Lahko smo ponosni na zborovsko zgodovino, ki se je odvijala prav tukaj v osrčju Pohorja, v naši Ribnici na Pohorju. Ponosni smo na moške, ženske in mešane zasedbe. Vsak je ob določenem času in trenutku doprinesel k bogatenju kulture v našem kraju.

Prvi uradni začetki segajo nazaj v leto 1945, ko je zbor prvič prevzel učitelj Križman. Nato so sledili še drugi zborovodje, ki so pomagali tlakovati pot razvoja zborovskega petja v Ribnici na Pohorju.

Sprehodimo se skozi vsa ta leta.

Najprej je leta 1964 moški zbor prevzel Stojan Podlesnik, ki ga je strokovno vodil kar 30 let. Njegov pomočnik je bil Ivan Krušič, ki ga je po potrebi nadomeščal. Za njim je zbor leta 1994 prevzela Damijana Sgerm Kristan. Z letom 1997 je zbor za dobo 10 let prevzela takrat komaj 17-letna punca, Tadeja Vulc, ki je letos 23. januarja prejela zlati znak JSKD za izjemne dosežke na področju vokalne glasbe. Zbor je potem za eno leto prevzel Marijan Gerdej, med leti 2008 do 2012 je zbor vodila Janja Vogrin, potem do 2015 Katja Fojtl, od marca 2015 pa Barbara Mrak.

Alja Krušič

La Petite Pomme

Člani moškega pevskega zbora z Barbaro Mrak

Na zdravje!

55 let neprekinjenega delovanja moškega pevskega zbora smo proslavili 24. 11. 2019. Ob tem bi se iz srca zahvalil nastopajočim: Ribniškim fantom, Osnovni šoli Ribnica na Pohorju z Jernejo Osvald, vokalni skupini La Petite Pomme in Alji Krušič. S programom so nam pomagali pričarati nepozaben večer.

Pesem nam je pomembna tako s kulturnega kot zgodovinskega vidika razvoja Ribnice na Pohorju, zato smo zelo veseli, da nam je v okviru 55-letnice neprekinjenega delovanja uspelo posneti nekaj pesmi in izdati zgoščenko. Upamo, da bo petje še mnoga leta predstavljalo velik in pomemben del življenja v Ribnici na Pohorju.

Drage občanke in občani, kljub mnogim odrekam in odpovedovanjem smo pevci ponosni, da smo del kulturnega dogajanja v naši občini in ob 20. obletnici samostojne Občine Ribnica na Pohorju z vami tudi nazdravimo.

*Kulturno umetniško društvo Stane Sever, Moški pevski zbor
Branko SMONKAR*

Nastop učencev Osnovne šole Ribnica na pohorju

RIBNIŠKI FANTJE

Veseli smo, da ohranjamo ljudsko glasbeno dediščino. Povsod, kjer zadoni naša pesem, smo nagrajeni z bučnimi aplavzi.

Ribniški fantje na nastopu v Josipdolu

Smo skupina petih pevcev, ki že skoraj pet desetletij prepevamo v raznih pevskih zasedbah. To so bili oz. so: moški pevski zbor, mešani pevski zbor in mešani cerkveni pevski zbor. Ker so nam priljubljene slovenske ljudske pesmi, se nam je porodila želja, da ohranimo ljudsko glasbeno dediščino. Zato smo pred dvanajstimi leti ustanovili skupino petih pevcev, v kateri prepevamo Pepček-Jožef Zapečnik, Branko Plevnik, Darko Kutin, Avgust Turičnik in Slavko-Alojz Ladinek. Poimenovali smo se RIBNIŠKI FANTJE. Nastopati smo začeli v domačem kraju ob raznih priložnostih. Leta 2003 smo se že prvič udeležili regijskega srečanja ljudskih pevcev in godcev v Dravogradu. Takoj po tem prvem nastopu smo začeli dobivati vabila za nastope tudi v krajih izven naše občine. Prepevali smo že na Muti, v Radljah ob Dravi, Vuhredu, Vuzenici, Ožbaltu, Mislinji, na Prevaljah, v Šmartnem pri

Slovenj Gradcu, na Legnu, v Podgorju, Trbovljah, Celju ... Dvakrat smo bili gostje v hotelu Delfin v Izoli. Tudi na vseslovenskem srečanju invalidov na Kopah so prisluhnili našim pesmim.

Vsako leto se udeležimo regijskega srečanja ljudskih pevcev Koroške. Že trikrat smo prejeli zlato priznanje za doseganje državne ravni, zato smo lani dobili povabilo Glasbene matice Ljubljana in gospe dr. Urše Šivic, državne in regijske selektorke. Imeli smo samostojni nastop v Atriju ZRC Folk Union v Ljubljani. Zapeli smo kar sedemnajst pesmi. V krajših vmesnih presledkih je Alojzij Klančnik, podžupan Občine Ribnica na Pohorju in predsednik KUD Stane Sever, predstavil naše društvo ter občino. Vzdušje je bilo enkratno, spremljali so nas bučni aplavzi, zadnje tri pesmi so z nami peli celo poslušalci. Prijetno je bilo ob koncu poslušati pohvale, do srca nam je segla pohvala upokojenega profesorja, ki je dejal: »Tu v Ljubljani redno obiskujem številne prireditve, vendar tako čudovitega večera še nisem doživel«. Nad našim petjem so bili navdušeni tudi v Celju, kjer smo peli na proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku. Prijetno druženje se je ob pogostitvi in skupni pesmi nadaljevalo še nekaj časa po nastopu. Povabili so nas tudi na ponovno srečanje. V oktobru smo za radio Ognjišče posneli dvajset pesmi, se posamezno predstavili, predsednik KUD-a pa je spregovoril o naši občini. Oddaja je bila na sporedu radia Ognjišče, in sicer 16. 11. 2019.

Le kaj nam je v letu 2019 dalo toliko elana za številne nastope? Vsekakor dobri medsebojni odnosi, veselje do petja, prav gotovo pa tudi priznanje Srečka Geča, župana Občine Ribnica na Pohorju. Podelil nam ga je na slavnostni seji občinskega sveta ob občinskem prazniku leta 2018.

V naravi ni najti nič lepšega in popolnejšega od glasbe.

Ona usmerja človeka v globino njegove duše. (Marij Kogoj)

**Kulturno umetniško društvo Stane Sever, Ribniški fantje
Jožef ZAPEČNIK**

Ribniški fantje, dr. Urša Šivic in Alojzij Klančnik

KORONAVIRUS NAM JE ZAGODEL IN PREPREČIL PREMIERO ...

Kar toplo mi je pri srcu, ko pogledam nazaj, ko smo gledališko skupino ponovno postavljali na noge, in ni bilo zaman. V teh pretečenih letih smo dobili tudi nov oder, abonma komedij, veliko odmevnih nagrad in priznanj. Naš življenjski moto: »Smeh je zdravilo, pridite, zdravja bo v izobilju«, prihaja do veljave, saj se lahko pohvalimo z izvrstno in vedno številčnejšo publiko od blizu in daleč.

Biti gledališnik – igralec je poseben dar, privilegij, pravzaprav poslanstvo. Ko smo na odru, za nekaj časa ugasne vsakdanji svet in smemo vstopiti v drugega. Vesela sem, da imamo v Ribnici na Pohorju dramsko skupino, ki v tej zasedbi več kot desetletje navdušuje gledalce v domačem kraju in širom po Sloveniji. Letos smo gostovali tudi v sosednji Avstriji v Pliberku. Ker smo bili vse leto zelo aktivni, ne želim naštevati vseh dogodkov in prireditev, kjer smo sodelovali, želim pa omeniti vse tiste dogodke, ki so zaznamovali kulturno dogajanje v kraju in so jih ljudje sprejeli za svoje ter nas tudi bogato nagradili z obiskom. V letu 2018 smo na oder postavili novo francosko komedijo Barillonova poroka, ki smo jo do sedaj odigrali že devetnajstkrat.

Kankan, Barillonova poroka

Prihod na gledališko tržnico 2019

PLAKAT nove komedije

V skupini smo pridni, pripravljamo novo komedijo, katere premiera naj bi bila v marcu, ampak nam je kar precej načrtov prekržal koronavirus. V teh težkih časih in omejitvah gibanja se zavedamo, koliko nam pomenijo družina, prijatelji, nenazadnje kolegi igralci in vi, naša draga publika. Upamo, da bo to čimprej za nami in se vam bomo lahko predstavili z novo komedijo Gazda tote hiše s'n jaz. V tej komediji imamo tudi novo igralko iz Remšnika, in sicer se nam je pridružila Leja Kočunik.

Vsako leto se udeležujemo tudi Linhartovih srečanj, gledališke tržnice in izobraževanj.

Imamo še veliko načrtov in zaenkrat tudi še volje in energije, zato bomo še ustvarjali. Veliko nam pomeni dobro sodelovanje z drugimi društvi, zelo smo hvaležni Občini Ribnica na Pohorju ter vsem ljubiteljem kulture, prav tako hvala vsem, ki nam pomagata, tako finančno kot organizacijsko.

Kulturno umetniško društvo Stane Sever, Dramska sekcija Majda PUŠNIK

DRUŽENJE SEVERČKOV S TABORNIKI

Sreča se najprej razkrije v očeh, ker v njih najlepše sije njen smeh.
(Niko Grafenauer)

Člani otroške folklorne skupine Severčki smo se v petek, 6. 9. 2019, s kombiji odpeljali na lovsko kočo Klančnik, kjer so nas že čakali taborniki Špela, Nal, Anej, Filip, Jaka in Kaja iz Roda Koroških jeklarjev.

Čeprav je bila vremenska napoved neugodna, nas to ni spravilo v slabo voljo. Ob prihodu smo skupaj s taborniki pospravili prtljago in začela se je akcija. Najprej so nam predstavili taborniška pravila in nas razdelili v skupine po šest. Sledile so krožne delavnice.

Prva delavnica: voki-toki orientacija.

Druga delavnica: vozli in vezave.

Tretja delavnica: postavljanje bivaka.

Četrta delavnica: prva pomoč.

Med tem časom je učitelj Marko v kuhinji pridno pekel palačinke, učiteljici Adrijana in Jerneja pa sta pripravljali sobe za spanje. Sami smo morali poskrbeti za večerjo. Odpravili smo se v gozd in nabrali dračje za ogenj. Vendar nam je dež prekrizal načrte, zato so za pečene hrenovke poskrbeli kar učitelji v kuhinji.

Po obilni večerji smo ob topli krušni peči v lovski sobi imeli kviz in veselo prepevali ob spremljavi kitare. Okoli 22.30 smo se odpravili v sobe in še dolgo v noč klepetali in se smejali.

V sobotni dan nas je ponovno pospremil dež. Ob 7. uri so nas taborniki z budnico dodobra prebudili. Še rahlo zaspani, a vendar dobre volje, ker je bila noč bolj kratka, smo se odpravili na jutranjo telovadbo. Prebujeni in nasmejanih obrazov smo se vrnili na zajtrk.

Postavljanje bivakov je bila naša naslednja naloga. Pohvalili so nas, da smo za prvič nalogo opravili zelo dobro.

Komaj smo čakali na naslednjo nalogo – tekmovanje skupin v orientaciji. V roke smo dobili zemljevid, na katerem je bilo označenih pet kontrolnih točk. Začela se je igra s časom. Najhitrejša skupina je

Večerno druženje

Postavljanje bivaka

Severčki pred kočo Klančnik

naloge opravila v dobri uri in pol. Prijetno utrujeni smo z veseljem pojedli kosilo, ki so nam ga pripeljali iz Restavracije 13. Toplota krušne peči nas je prijetno grela in sušila naša premočena oblačila.

Dan se je počasi prevešal v drugo polovico in na vrsti je bila strateška igra monopoli, ki je na igralni ploskvi ponujala lokacije vasi Ribnica na Pohorju in okolice. Sledila je razglasitev rezultatov tekmovanja v orientaciji, podelitev nagrad ter majic, ki nam jih je prijazno podarila Občina Ribnica na Pohorju.

Veseli in razigrani smo pospravili svoje stvari v nahrbtnike in se odpravili pred kočo, da smo naredili še skupinsko fotografijo. Objemi, stiski rok in obljuba, da naslednje leto ponovno doživimo nepozabno avanturo, so nas spremljali do odhoda kombijev.

Kulturno umetniško društvo Stane Sever
Otroška folklorna skupina Severčki
Jerneja OSVALD

VRTEC RIBNICA NA POHORJU

SKUPINA ISKRICE

V vrtcu veliko časa namenimo listanju slikanic, branju in pripovedovanju kratkih zgodb in gibanju. Glasno branje in pripovedovanje zgodb spodbuja razvoj govora pri najmlajših otrocih, pravljčni svet pa spodbuja otrokovo domišljijo. Z otroki večkrat obiščemo knjižnico, kjer prisluhnemo zanimivim zgodbam, v igralnici listamo, dnevno prebiramo in pripovedujemo pravljice... Gibanje je eno izmed temeljnih dejavnosti in potreb otrok, hkrati pa otrokom daje občutek varnosti, ugodja, veselja in dobrega počutja. V vrtcu otroke spodbujamo h gibanju v igralnici, telovadnici in na prostem, s tem postavljamo temelje za nadaljnje življenje in krepimo pozitiven odnos do gibanja. Čeprav smo še majhni, nas gibanje in knjiga spremljata skozi ves dan.

Vzgojiteljici

Katja BRICMAN in Hermina OSTRUH

Obisk šolske knjižnice

Zabava s Poskočnimi muzikanti

SKUPINA PIKAPOLONICE

Oddelek drugega starostnega obdobja, skupina Pikapolonice, smo se prijavi na natečaj, ki so ga razpisali Poskočni muzikantje s prikupno maskoto Pikapolonico. Naloga otrok je bila, da z različnimi plesnimi gibi zaplešejo na pesem PIKA POKA. Posneli smo odličen videospot in prav ponosni smo bili, ker se nam je uspelo uvrstiti med izbrane vrtce. Tako so nas v petek, 22. 11. 2019, obiskali člani Poskočnih muzikantov s prikupno pikapolonico. Bilo je zelo veselo in zabavno tako za otroke vrtca kot učence šole.

Izlet v Postojnsko jamo

V sredo, 13. 11. 2019, smo se otroci skupine Pikapolonice podali na izlet v Postojnsko jamo. Čeprav je bilo zunaj kislo, deževno vreme, nas to ni oviralo. Imeli smo se odlično, saj je bil to za otroke prvi obisk Postojnske jame. Zelo zanimivo in poučno je bilo, ko smo si ogledali jamo, kapnike, videli človeško ribico, reko Pivko, doživeli dež v jami, hodili po mokrem ... najbolj pa smo uživali v vožnji z vlakom.

Otroci v Postojnski jami

Pa še ena gasilska...

Pri gasilcih ...

Oktobra, v okviru meseca požarne varnosti, smo se odpravili v gasilski dom, saj smo bili dogovorjeni z gasilci, da jih obiščemo. V gasilskem domu nas je pričakalo kar nekaj zelo prijaznih gasilcev, oblečenih v gasilsko uniformo. Pogovor je vodil poveljnik gasilskega društva Ribnica - Josipdol, Drago Oder, kateremu se še posebej zahvaljujemo. Predstavil je delo gasilca ter opremo, ki jo potrebujejo za svoje delo. Izpostavil je tudi defibrilator, s katerim lahko rešijo življenje marsikateremu človeku ob zastoju srca. Posebej zanimiv je bil prikaz gašenja z vodo, saj so se lahko v gašenju preizkusili vsi otroci, ki so to želeli. Seveda pa smo zelo uživali, ko so nas prijazni gasilci nazaj v vrtec odpeljali z gasilskim kombijem. Preživeli smo še en poučen, pester in čudovit dopoldan ter otrokom približali poklic gasilca.

Lovci na obisku

V torek, 21. 1. 2020, so otroke v vrtcu obiskali lovci Borut Mithans, Alojz Hudernik in Dušan Uran. Prijazni gospodje so otrokom predstavili delo lovca, njegovo obleko, pokazali nekaj nagačenih živali in veliko zanimivega povedali o živalih v gozdu, predvsem pozimi, kako jim pomagati, da preživijo. Posebno zanimanje je otrokom vzbudil lovski »rukzak«, v katerem sta poleg vsega ostalega obvezna lovska malica in školjka, s katero lovci na lovu privabljajo jelene. Otroke so obdarili z veliko lovske literature, še posebej zanimive so bile karte z risbami prostoživečih živali. Za konec so nam spekli pravo lovsko pizzo ...

Preživeli smo še en nekoliko drugačen in zelo zanimivo obarvan dopoldan v vrtcu.

*Vzgojiteljici
Alenka URNAUT in Špela HRASTNIK*

Lovci na obisku

OTROK	STARŠI	NASELJE
Luka Hren	Katja Hren, Danijel Hren	Ribnica na Pohorju
Neli Lesjak	Bernarda Rek, Rok Lesjak	Ribnica na Pohorju
NaI Sebanč	Sergeja Kotnik, Nejc Sebanč	Josipdol
Gaber Ternik Gregl	Nives Gregl, Renato Ternik	Hudi Kot
Liam Zapečnik	Amadeja Podlesnik, Franc Zapečnik	Josipdol
Suri Stramec	Sabina Smrečnik, Sandi Stramec	Ribnica na Pohorju

Opomba: Objavljeni so novorojenčki, katerih starši so dovolili objavo.

OSNOVNA ŠOLA RIBNICA NA POHORJU

ŠOLA NA DALJAVO

V četrtek, 12. 3. 2020, smo učenci izvedeli, da se s prihodnjim tednom začenja nova izkušnja, šola na daljavo. To pa ne pomeni, da je za nas šala in igranje, ampak resno delo. Pouk na daljavo poteka zaradi izbruha novega koronavirusa, ki je v zadnjih tednih tema medijev.

V petek nisem več šla v šolo, saj so mi starši svetovali, naj zaradi varnosti sebe in družine ostanem doma. Vse se je začelo v ponedeljek, ko smo od učiteljev prejeli sporočila, kaj delati in kako se organizirati, da bo delo potekalo podobno kot v šoli in da bomo naloge dobro rešili ter se obravnavano snov seveda naučili. Sprva se mi je delo zdelo zelo zanimivo in zabavno, saj še nobena generacija ni imela pouka na daljavo. Po nekaj dneh sem začela pogrešati pouk, ki poteka v šolskih klopih, sošolce in učitelje. Ponedeljek je minil hitro in tako tudi ves teden. Med tednom sem glede učenja doživela veliko dogodivščin. Skrbno sem delala naloge, jih fotografirala in jih po e-pošti pošiljala učiteljem. Bilo je veliko dela, a je bilo vredno truda, saj je nato sledil konec tedna. Takrat sem prebirala knjige in revije, odšla v naravo na daljši sprehod s psom in ponovila učno snov prejšnjega tedna.

V ponedeljek zjutraj sem, kot vsak dan v prejšnjem tednu, dobila nove naloge, ki sem jih ponovno rešila in jih poslala učiteljem. Nekateri učitelji od nas ne pričakujejo, da jim pošljemo fotografirane rešene naloge, ampak nam pred tem pošljejo rešitve in tako si lahko preverimo, ali smo rešili pravilno. Zelo sem vesela, da so učitelji tako skrbni ter nam pomagajo in hitro odpišejo, če potrebujemo pomoč.

Med tednom nas je presenetil tudi sneg, ki ga nismo pričakovali, saj so se nekaj dni prej temperature gibale blizu 20 stopinj Celzija. Snega sem se razveselila, saj ga letošnjo zimo ni bilo veliko. Z družino smo naredili snežaka, se kepali in obujali spomine iz otroštva. Ob večerih smo si ogledovali zanimive filme in počeli stvari, ki nam jih drugače čas ne dopušča. Teden bo hitro minil in upam, da, po informacijah iz medijev, ne bomo ostali doma še teden ali dva, saj pouka na daljavo ne bi zamenjala za pouk, ki poteka v šoli. Konec koncev pa gre za naše zdravje in zdravje vseh nas.

Teja Grum, 8. razred

TEKMOVANJE V MALI ODBOJKI

V četrtek, 11. 4. 2019, je Osnovna šola Ribnica na Pohorju gostila medobčinsko šolsko tekmovanje v mali odbojki. Za zmago so se borile igralke OŠ Vuzenica, OŠ Muta, OŠ Brezno - Podvelka, OŠ Radlje ob Dravi in OŠ Ribnica na Pohorju. Naša ekipa je dosegla izjemno prvo mesto. Za uspeh jim iskreno čestitamo.

Odbojkarice Zala Ladinek, Mojca Valek, Katja Miklavc, Nuša Novak, Jasna Ovčar, Maja Klemenc, Alja Pušnik, Teja Grum in Polona Mihelič, mentorja Marijan Kupljen in Marko Klemenc

Pred finalno tekmo

MLADI NOGOMETAŠI NAŠE ŠOLE

V veliko veselje in čast mi je, da lahko k letošnji izdaji Ribniških novic prispevam del svojih pogledov, nasvetov in izkušenj z delom z učenci športniki naše šole in z vami, starši, ki ste me podpirali in mi stali ob strani. Kot izziv in povod, da sem se oglasil, je bila uvrstitev naših učencev v finale na mednarodnem nogometnem turnirju v Radljah ob Dravi. Nastopili smo kot edina osnovna šola v konkurenci 19. nogometnih klubov in osvojili 2. mesto. Pot k tako izjemnemu dosežku je bila tlakovana s sodelovanjem in zaupanjem vas, staršev, otrok, vodstva šole in še marsikoga, ki mi je pomagal na tej poti.

Naš uspeh je temeljil predvsem na povezanosti ključnih akterjev – učitelj, starši in otrok. Vsi skupaj smo trikotnik, ki močno vpliva na otrokovo doživljanje samega športa in njegov napredek.

Veliko smo se naučili in spoznali, da otroci v športu želijo uživati v sami aktivnosti. Šport je zanje igra, ki jih sprošča in osrečuje. Od športa si predvsem obetajo zabavo in sprostitev, kar ni nič nenavadnega, saj šport pri mladih večkrat deluje sprostitelno in terapevtsko glede na stres, ki so mu izpostavljeni. Šport otroka psihično in socialno bogati in sprošča ter ga od zgodnjega obdobja do pozne starosti vodi skozi veselje, užitek in zadovoljstvo, k celovitemu ravnesju in zdravju. Skozi dobro usmerjen trening se otrok nauči novih vlog, uči se biti zavržen, uči se biti najboljši, po drugi strani pa mu igra omogoča svoje gledišče spremeniti iz egocentričnega v bolj socialno. Samo človek, ki se čuti notranje svoboden, se lahko igra. Sproščenost v igri omogoča, da zaživi v fiktivnem svetu, da razširi območja in časovnost svojega bivanja. Telesni in duševni napor športnika, ki ju doživlja med igro, pomenita zanj doživetje svobodenosti in sproščenosti, v bistvu ustvarjanje oziroma širjenje meja svobode. (Delno povzeto po: Neža Bregar, Trikotnik starši trener otrok v roketu, Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, Ljubljana, 2015.)

Igralci Nik Hriberšek, Žana Osvald, Anej Miklavc, Xaver Grubelnik Pečovnik, Gabriel Arl, Tjaš Hudernik, Jaka Urnaut, Matias Vajs, Anže Mesner in mentor Marijan Kupljen

Zato je za otroka pomembno, da so treningi zanimivi, ker temu daje velik pomen in se v odgovorih o tej vlogi močno dopolnjuje z mano kot učiteljem. Kar je seveda dobro, saj je cilj treninga potem dosežen. Zelo pomembno dejstvo je tudi, da kot učitelj poskrbim, da vsi igralci dobijo svojo priložnost za igro na tekmovanjih ali prijateljskih tekmah. Nekateri nekoliko več časa, drugi malo manj, kar je odvisno od prizadevnosti in znanja posameznega otroka. Otrokova vloga v ekipi je za vse podobno pomembna. V ekipi smo ustvarili takšno klimo, da med seboj dobro sodelujemo in si pomagamo. To si želi tudi večina staršev. Predvsem ste si starši želeli dobrega sodelovanja svojega otroka z ostalimi igralci v ekipi. Tako se otroci v ekipi dobro počutijo, saj se zavedajo, da so del nečesa, kar jim prinaša srečo in zadovoljstvo. Osebn napredek je pomemben za učitelja in starše, za otroke pa je pomembnejša njihova vloga na tekmi. Otroci se pri teh letih mogoče še ne zavedajo toliko, kako osebnostno in telesno zorijo.

Vlogo soigralca najbolj izražajo otroci, saj so oni tisti, ki to dejansko so. Morajo se potruditi, da se razumejo in sodelujejo med seboj. Zavedajo se tudi, da lahko le s skupnimi močmi nekaj dosežejo. Poudarjajo, da si morajo med seboj pomagati in da so na tekmi odvisni drug od drugega, od njihovega skupinskega delovanja in ne od nasprotnika. Staršem pa je pomembno, da se otroci – soigralci med seboj razumejo, prilagajajo in na tekmi, kljub napakam pohvalijo drug drugega in tako prispevajo k pozitivni energiji v ekipi vse do konca tekme.

Skupna pravila, ki smo jih ponotranjili in zavestno utrjevali, so:

- učenci se na igrišču in izven njega vzorno obnašajo,
- odgovorno obiskujejo treninge in zavzeto delajo,
- upoštevajo učiteljeva navodila in usmeritve,
- uspešno opravljajo druge šolske obveznosti,
- med seboj so povezani kot ekipa, družina,
- med seboj si zaupajo,
- med njimi ni egoizma,
- dobro medsebojno sodelujejo,
- spoštujejo druge,
- spoštujejo pravila,
- znajo se prilagajati,
- znajo prenašati poraze,
- znajo komunicirati z ekipo.

Tako smo si postavili temelje, na katerih smo gradili. Uspelo nam je, ker smo si zaupali, bili potrpežljivi, mirni, strpni drug do drugega ter aktivno medsebojno sodelovali in si pomagali. Izjemno pomembno vlogo ste pri tem odigrali starši s svojo podporo. Hvala vam, hvala ravnatelju Jožetu Krušču, ki nam je stal ob strani.

Marijan KUPLJEN, učitelj športa

PRAZNUJEMO PRETEKLOST – IZBOLJŠUJEMO PRIHODNOST

Tudi v letu 2019 ni manjkalo nalog in zadolžitev, ki smo jih morali realizirati. Letos smo poleg ustaljenih nalog obeležili tudi 50 let društva. 11. maja 2019 smo v večnamenski dvorani v Josipdolu pripravili in uspešno izvedli prireditev ob 50-letnici društva. Uživali smo v bogatem kulturnem programu, živi glasbi, dobri hrani in pijači ter prijetni družbi.

Ponosni in veseli smo na Priznanje Občine Ribnica na Pohorju, ki smo ga prejeli za aktivno delovanje. Predlagateljica sta bila Turistično društvo in Območna organizacija borcev za vrednote NOB Ribnica na Pohorju.

Leta 1969 je bilo na Koroškem ustanovljeno društvo invalidov. Istega leta smo dobili podružnico invalidov tudi v Radljah ob Dravi. Poverjenik za naš kraj je bil domačin Alojz Kumer. Tako so se ustanovili krajevni odbori. Prvi predsednik krajevnega odbora je bil Janez Fekonja.

Svoj prapor smo razvili, ko je občinskemu odboru DI Ribnica - Josipdol uspešno predsedoval Rajko Marsel. Po njegovi smrti je vlogo predsednice prevzela njegova žena Alojzija Marsel in z veliko energije

in optimizma to delo opravljala do leta 2010. Tega leta je funkcijo predsednika prevzel Branko Plevnik, ki občinski odbor uspešno vodi že tretji mandat.

Občinski odbor deluje pod okriljem Medobčinskega društva invalidov Drava Radlje ob Dravi in smo delček Zveze delovnih invalidov Slovenije, ki prav tako praznuje petdeset let. O tem dogodku smo pisali tudi v Biltenu, ki ga je izdalo medobčinsko društvo.

Poleg tega smo uspešno izvedli zbor članov. Na ekskurziji v Vinski Gori smo neizmerno uživali. Razdelili smo koledarje in Biltene ter

Brez torte ni praznika

Prejem Priznanja Občine Ribnica na Pohorju

Jernejevo župo so kuhali Anica Ovčar, Branko Plevnik, Nevenka Kutin in Alojzija Pečovnik

Župan Srečko Geč predaja priznanje predsedniku Branku Plevniku

Jesensko potepanje

Zahvala ravnatelju OŠ Ribnica na Pohorju Jožetu Krušiču, za vsakoletno izvedbo Pedagoške akcije

Predsednik Branko Plevnik na obisku pri slavljenki Jederti Reflak

se z darilom spomnili vseh 57. članov, ki so dopolnili 70 in več let. Obiskali smo tudi naše občane, ki bivajo v Domu Hmelina v Radljah ob Dravi in Koroškem domu starostnikov v Črnečah. Kuhali smo Jernejevo župo, se zabavali ob pikadu, se veselili rezultatov Pedagoške akcije ... Prav gotovo smo postorili še kaj, česar v tem zapisu nismo omenili.

V lepem spominu nam bo ostal obisk pri članici Jederti Reflak, ki je dopolnila 90 let. Zaželeli smo ji, da ji zaigrajo najlepše pesmi in se ji izpolnijo vse želje.

*V vsem je lepota, a tega ne vidi vsakdo.
(Konfucij)*

Občinski odbor društva invalidov Ribnica - Josipdol
Nevenka KUTIN

Zapeli so nam tudi Ribniški fantje

PRAZNOVALE SMO 20. OBLETNICO DELOVANJA

Nismo veliko društvo, saj se naše članstvo giblje med 25 in 30 članic, vendar vztrajamo že 20 let. Naša posebnost je, da smo v društvo včlanjene samo ženske. Je pa bogastvo našega društva to, da zajema izredno raznoliko populacijo, od osnovnošolke do prababice. Še nobeden moški ni zbral poguma in se včlanil med »kvačkarce«, kot se na kratko same poimenujemo.

Torta za 20 let delovanja društva

Razstava iz babičine skrinje

Spomini...

V oktobru leta 1999 se je peščica žensk s spretnimi rokami in ročnodelskim znanjem zbrala v stanovanju sedanje predsednice Slavke Stanislave Ladinek. Dogovorile so se, da ustanovijo društvo, ki se bo lahko predstavljalo tudi navzven in tako »uradno« postavilo na ogled svoje izdelke.

Naše društvo se je lahko obdržalo celih dvajset let. Je rezultat dobro zasnovane ideje in interesa, da ženske združujemo željo po ustvarjalnosti in druženju v našem malem kraju, kjer nimamo veliko možnosti po raznovrstnih oblikah prostočasnih dejavnosti.

Slavnostno smo dvajseto obletnico delovanja društva praznovali 19. oktobra 2019. Priredile smo razstavo z bogato ročnodelsko dediščino, ki smo jo poimenovali Razstava iz babičine skrinje. Veliko napora je bilo vloženo v iskanje izdelkov, ki so jih naše mame in babice izdelale pred več desetletji, saj smo želele predstaviti bogato tradicijo izdelovanja prtičkov in drugih okrasnih predmetov, s katerimi so ženske nekoč krasile skromne domove. S tem smo nekako dokazale, da je čut za estetiko in skrb za dom vraščen v žensko naravo.

Razstava je bila lepo obiskana. Otvoritveni govor je imela naša članica Danica Ladinek. Čestitke za dolgoletno delo nam je izrekel tudi župan Srečko Geč in poudaril pomen društvenega dogajanja v občini ter njegov prispevek k ohranjanju kulturne dediščine. Po razstavi smo priredile veselo druženje, kjer ni manjkalo dobrot iz naših kuhinj.

*Ročnodelsko društvo Pohorska Zarja
Judita KOTNIK*

JERIČINI 90 LET

Na regionalni cesti, skoraj na meji med Občino Ribnica na Pohorju in Občino Radlje ob Dravi je odcep, ki vodi na Reflakovo domačijo. Tu že tri desetletja prebiva članica Društva upokojencev Ribnica na Pohorju, Jerica - Jederta Reflak, kar sama na tej kmetiji. Njeni najožji, s katerimi je živela, so eden za drugim umrli. Jerica je 9. februarja 2020 dopolnila 90 let. Za njen praznik smo se zbrali vsi sosedi, člani društva upokojencev in njeni sorodniki iz Lovrenca na Pohorju, da ji čestitamo in zaželimo, da bi ji zdravje še naprej služilo in da bi še naprej tako vztrajno prenašala svoje težave, ki jih ni malo. S pesmijo in glasbo smo jo zelo razveselili, bila je presenečena in ganjena, ko je na dvorišču zagledala toliko ljudi.

Njenemu jubileju smo posvetili tudi naslednji dan. Jerica je namreč naročila sveto mašo in nas vse sosede povabila k njej. Po maši smo razdelili krofe, ki jih je v ta poseben namen spekel Marjan Tompa. Da ji ta dan ni bilo treba preživeti v samoti doma, smo jo povabili na kosilo v Gostilno pri Vidi v Ribnici na Pohorju in z njo preživeli lep popoldan. Vsi jo dobro poznamo in vemo, da rada pomaga vsem, predvsem pa rada peče razne sladice in s slastnimi dobrotami postreže vsakogar, ki pride k njej na obisk. S slaščicami še posebej rada počasti udeležence različnih prireditev, ki jih organiziramo upokojenci ali invalidi in tudi na vseh cerkvenih shodih v Ribnici na Pohorju, Hudem Kotu pri sv. Bolfenku ali Josipdolu.

V življenju si je treba izbrati prave smeri in imeti veliko sreče, kar Jerici ni bilo vselej dano. Kljub temu pa zna svoje občutke izliti skozi molitve in obiske v cerkvi, kar ji daje upanje in življenjsko energijo. Ko je ostala sama na domačiji, se njena volja do druženja ni ustavila, udeleževala se je raznih romanj, izletov in letovanj na morju. Vedno

Jederta Reflak

se je s teh dogodkov vrnila zadovoljna in polna novih moči. Čas teče in Jerici so se začele pojavljati težave, predvsem ji peša vid. S svojo trdno voljo in ljubeznijo vztraja. To čuti kot klobčič v telesu, ki se nenehno odvija.

Društvo upokojencev Ribnica na Pohorju
Ana MITHANS

ČAS IZPOLNIJO DOGODKI

Bilo je lepo

*Jaz sem bil nekoč mlad,
ti pa nisi bil nikoli star,
torej imam nekaj več,
je dejal starec mladeniču.
(Gerhart Hauptmann)*

Upokojeni delavci Osnovne šole Ribnica na Pohorju ne štejemo let. Odštevamo pa dneve do naslednjega srečanja, ki je vsak prvi ponedeljek v mesecu. Takrat je naš čas rezerviran za klepet ob kavici v gostišču Jelka. Tukaj si vsako leto 12. 12. ob 12. uri privoščimo slavnostno kosilo in tako malce prej zaključimo koledarsko leto.

Tudi na izlet oziroma ekskurzijo ne pozabimo. Nazadnje smo obiskali Gradišče na Kozjaku, kjer nas je odprtih rok sprejela naša bivša kuharica Lojzika Pušnik. Skupaj smo se peš podali na turistično kmetijo, ki leži na avstrijski strani. Po celodnevem druženju smo se srečni in zadovoljni vrnili domov.

Sreča se nahaja v vsem. Treba jo je samo znati izdvojiti. (Konfucij)

Nevenka KUTIN

NAŠE ŽIVLJENJE ...

Človeško življenje je zapleteno in nedoumljivo. Kadar sije sonce, smo zadovoljni in vidimo samo dobre ter lepe strani življenja. Smejemo se, hvaležni smo za vse in najraje bi plesali od veselja. Toda nenadoma je vse drugače. Zdi se, da preveč bleščeče sonce pritegne oblake, obide nas žalost in ne vemo, zakaj. Vse vidimo črno.

Mislimo, da nas nihče nima več rad.

Pa ni vedno tako, ker je človek del narave, ki doživlja pomladne in jesenske dneve, poletno vročino in zimski mraz. Zato, ker človek sledi ritmu morja, plimi in oseki.

Človeško bivanje je nenehno ponavljanje življenja in smrti. Ko to enkrat dojameš, boš znal pogumno naprej, kajti vedel boš, da za vsako noč pride novo jutro.

Čeprav si morda v nekem trenutku sam, je zavest, da pa le nisi osamljen, tisto, kar daje moč vsakemu izmed nas. Da pa bi bilo med nami čim manj osamljenih, skušamo poskrbeti v društvu upokojencev z druženji ob različnih priložnostih.

Tako se vsako leto v spomladanskem in pozno poletnem času organizirano odpravimo na letovanje v priljubljeno Izolo, kjer smo vedno toplo sprejeti. Znamo pa se tudi organizirati ter resnično aktivno skupaj preživljati prijetne dni. Veliko se družimo, kar opazijo drugi in očitno je, da nam našo povezanost zavidajo.

Skupaj raziskujemo tudi našo lepo domovino, saj letno izvedemo kar dve ekskurziji.

Organizirali smo predavanje o cestno-prometnih predpisih, s poudarkom na krožnih križiščih. S pomočjo ostalih predavanj spoznavamo zgodovino naših krajev in ljudi, ki so živeli in delovali na našem območju.

Naše društvo je včlanjeno v Koroško pokrajinsko zvezo društev upokojencev, kjer za društva pripravljajo različna tekmovanja (veleslalom, pikado, balinanje), različne razstave ročnih del in srečanja kulturnih ustvarjalcev.

Druženje v Izoli

Vabim vse, ki bi želeli sodelovati, da me o tem obvestite, pokličete ali pa se oglasite v pisarni društva v večstanovanjski hiši Ribnica na Pohorju 103. Uradne ure so vsako prvo sredo v mesecu, pridete lahko po informacije ali pa preprosto samo na pogovor. Obveščanje naših članov poteka preko sms sporočil, zato nam je potrebno zaupati svojo telefonsko številko, ki jo uporabimo samo za potrebe društva.

Želim, da se še naprej v velikem številu udeležujete vseh naših srečanj, da se poveselimo, stkemo nova prijateljstva in pozabimo na vsakdanje skrbi.

Ta sestavek pišem v času, ko nas je doletela epidemija, zato želim, da ostanemo zdravi, pozitivnih misli in drug drugemu, pa čeprav na daljavo, podarjamo nasmeh, ki nas nič ne stane, vendar čudežno deluje. Nasmeh prinaša srečo v hišo, pozdrav prijatelju, je počitek utrujenemu, kažipot izgubljenemu ter sončni žarek žalostnemu.

Torej, podarimo nasmeh!

Društvo upokojencev Ribnica na Pohorju
Marija HUDERNIK

RIBNIŠKO POHORJE

*Pohorje naše je lepo,
ko spomladi drevje zeleni,
gore se lepo bleščijo,
obsijane z žarki sončnimi.*

*Pohorje naše je očarljivo,
ko arnika cveti,
ko borovnice dozorijo,
jezerce v soncu se blešči.*

*Pohorje naše je vabljivo,
pohodniki tam hodijo, zmaji pa letijo.
Tudi k jezeru prihaja mnogo ljudi,
sredi jezera pa lepa rožica cveti.*

*Pohorje naše je vabljivo tudi,
ko veliko snega naleti,
smučarji po bregu drvijo,
mladina pa se smučati uči.*

Marija URAN

MARIJA URAN – PESNICA IZ JOSIPDOLA

V Josipdolu smo ljudje zmeraj držali skupaj in to je še danes ena od lepih lastnosti ljudi tega pohorskega delavskega naselja. Ponosni na Josipdol radi širimo glas o lepoti Pohorja in težkem življenju kamnosekov iz Josipdola. Tudi Uranovi nismo izjema. Mama Marija Uran (po domače Uranova Micka) je svoje skrbi in misli prenesla na papir v obliki pesmi, ki jih je pisala že kot otrok, ko je bila doma pri Kolaričevih v Hudem Kotu. Končala je pet razredov ljudske šole v Ribnici na Pohorju in ker ni imela možnosti, da bi nadaljevala s šolanjem, je s sedemnajstimi leti začela delati v kamnolomu v Josipdolu.

Leta 1979 so v studiu Viba film posneli kratek film Josipdol, ki ga je režiral v filmskem in kulturnem svetu dobro znani koroški režiser Igor Prodrik. V filmu, ki je v Oberhausnu v Nemčiji dobil posebno nagrado za izvirnost, je nastopila tudi mama Micka. Posneta je bila, ko v petem kamnolomu dela kot čistilka kock in kako potem doma kuha kosilo in jo skrbi, ker oče še ni prišel domov. V tem filmu je med kamnoseki posnet tudi ata, Alojz Uran, in sicer med delom v kamnolomu in zvečer, ko je bil z ostalimi kamnoseki v gostilni na »Menzi«.

Mama Micka je v poezijo izlila svojo dušo. V pesmi Mati išče sina je čustveno opisala svoje trpljenje ob tragični izgubi sina Janka, ki so ga mrtvega našli ponoči v gozdu leta 1974. Pesem je objavljena v knjigi dr. Marije Makarovič z naslovom Minilo je kot prijetne sanje. Knjiga, katere izdajo je omogočila Občina Ribnica na Pohorju in v kateri več domačih avtorjev opisuje vsakdanje življenje preprostega pohorskega človeka, je izšla leta 2001.

V svojem življenju je mama Micka izdala še tri samostojne zbirke pesmi. Prva, z naslovom Kamen je desetica, je izšla leta 2005, ilustracije je prispevala domačinka Zdenka Terek. Izid druge pesniške zbirke z naslovom Kamnolom, kamnolom, bil si moj drugi dom je prav tako kot izid tretje zbirke Iz Josipdola za spomin financiral lastnik

Josipdolški kamnoseki tlakujejo cesto

kamnoloma v Josipdolu, Franc Kutin. Vse tri zbirke je uredila etnologinja dr. Marija Makarovič.

Leto 2012 je bilo posebej hudo. Poleti je umrl Mickin zet Vojko Pogorelc, tri mesece za njim, 23. 10. 2012, pa njegova žena Alojzija Pogorelc, Mickina hčerka, stara komaj 55 let. To je mamu povsem zlomilo. Ob izgubi najdražjih in svoji hudi bolezni se je še bolj zatekla k veri in božji materi, da je lahko prenesla tisti strašni čas.

21. 10. 2017 je mama umrla. Njene pesmi pa bodo večni spomin nanjo.

Zdravko URAN

Marija Uran pri svojem najljubšem delu - pisanju pesmi

BOŽJA MATI

*Božja mati, jaz sanjam le o tebi,
Vidim, kako lepa si.
Tako lepega cveta ni,
kot si mati božja ti.*

*Mati božja, vidim te,
vidim te vedno, ko molim.
V molitvah mi praviš,
naj za tabo hodim.*

*Mati božja, prosim te,
stoj nam ob strani.
Ko nesreča nas zadene,
ne moremo ostati sami.*

*Mati božja, usmiljena si,
ti tolažiš nas v nesreči.
Ko nam bo zadnja ura bila,
pridi nam naproti, mati mila.*

Marija URAN

MATI IŠČE SINA

*Ko se tema na zemljo je spustila,
materi obraz je skrb prekrila.
»Dragi sin, kje si,
da te od nikoder ni?«*

*Ko bleda luna je posijala,
mati na robu gozda je obstala
in na ves glas klicala:
»Kam te noč je temna odpeljala?«*

*Polja in gozdove že sneg pokriva,
mater močno zaskrbi,
morda se mu nesreča je zgodila.
»Kje si, sin, da te tako dolgo ni?«*

*Pot pod snegom se je skrila,
mati po njej se je podala,
stopinje sinove je odkrila,
bala se je, da jih ne bi izgubila.*

*Bleda luna izza oblakov je posvetila,
mati po sinovih stopinjah je krenila,
lepoto in blišč po snegu je občudovala,
četudi sina je iskala.*

*Ko pa do velikega potoka je prispela,
kjer močna voda je šumela,
mati še dalje je krenila,
sinove sanke je odkrila.*

*Mater močno je zaskrbelo,
kaj se s sinom je zgodilo,
v rokah blede lučko je držala
in sinovo sled iskala.*

*Ko pa v temnem gozdu sina je našla,
mati se grozno je ustrašila:
»Le kaj se tu godi,
da moj sin mrtev tu leži?«*

*Mati k sinu se je sklonila,
ga obrnila in zavpila:
»Kdo tisti je morilec bil,
ki mi sina je ubil?«*

*Nazaj domov ji bleda luna več ne sije,
bela cesta se več ne blešči,
v tej samoti mladi fant moral je umreti,
mater v prsih strašno boli.*

Marija URAN

SLUŽENJE, DOBROTA, LEPOTA ...

Karitas

*... skrbi in vznemirja te veliko stvari,
a le eno je potrebno.
(Lk10, 41-42)*

Prvo soboto v marcu je v naši nadškofiji potekal plenum Nadškofijske karitas Maribor, katerega vodilo je bilo Nikar se ne boj. V stolni cerkvi smo se zbrali sodelavci in prostovoljci, najprej pri sveti maši, ki jo je vodil nadškof Alojzij Cvikl, in nato v Slomškovi dvorani, ko smo predstavili opravljeno delo v preteklem letu in načrte za to leto. Nadškof nam je položil na srce, da sodelavec Karitas ne pomeni biti le socialni delavec, ampak je to več. "Vsak sodelavec karitasa je pričevalec Božje ljubezni in s tem prinašalec Jezusa Kristusa v naše skupnosti. In vse to postanemo takrat, ko smo pripravljeni k človeku pristopiti z Jezusovim odnosom, v duhu zastonjskega podarjanja."

Moramo si priznati, da smo velikokrat slepi in gluhi za bližnjega v stiski, da je naše čuteče srce v tem razdrobljenem svetu raztreseno, polno nemira in skrbi. V življenju smo močno potegnjeni v dogajanje, delo in razmišljanje. Svet okrog nas se vrti neverjetno hitro in mi z njim, kot da se ne moremo in ne znamo več ustaviti. Izgubili smo sposobnost razlikovanja, kaj je prav in kaj ni, ne vemo, kaj naj vse še storimo, kateri informaciji naj še sploh sledimo, katere so tiste stvari, ki imajo težo in katere ne. Občutek imamo, da živimo v urejeni družbi in da nas nič več ne more vreči s tira. Ponašamo se z moderno znanostjo, vse imamo na dlani. Naši odnosi so več ali manj postali že kar »digitalni« (mobiteli, računalniki, TV). O vsaki stvari se moramo odločati sami, jo spoznati, se soočiti z njo, skozi in do konca. Tekmovalnost nam utruja telo in duha. Seveda se v tej držbi ne moremo znajti drugje kot v bolezni. Stvari postanejo prehude, ne moremo več, ne gre več naprej.

Kako se ustaviti, kam se iz tega umakniti?

Iz Svetega pisma vemo, da je v duhovnem življenju umakniti se ena izmed velikih duhovnih modrosti. Tudi Jezus je že na samem začetku bežal v Egipt, pa čeprav je bil tam njegov zgodovinski sovražnik. V Izraelu je bil sovražnik še hujši, to je bil Herod. Nam bežati res ni potrebno, ker stvari še pač niso tako hude. Je pa prišel čas, ko se moramo umakniti in ustaviti ter stvari premisliti in se vprašati, kako naprej.

Čar vsakega človeka je v njegovi milosrčnosti, pravi knjiga pregovorov. V nas je mnogo načrtov in želja, zato ni potrebno iskati problemov, ampak iščimo rešitve. Ne širimo strah, ampak dajajmo upanje. Ne poučujmo druge, učimo raje sebe. Več kot prejemamo, raje dajajmo. Ne bodimo gluhi in slepi, ampak prisluhujemo in pogledimo v obraz. Papež Frančišek pravi, da je resnično lep obraz tisti, ki so ga oprale solze.

Umaknimo se pred tem, kar je minljivega in delajmo za to, kar bo ostalo, česar nam nihče ne bo mogel vzeti. Potem nas stvari ne bodo več skrbele in vznemirjale. Človek, ki služi, je dober, je božji človek. Tam, kjer je dobrota, je tudi lepota. Brez hrepenenja po lepoti pa naše življenje nima vrednosti in smisla, postane pusto, plehko in temno.

**Karitas Župnije Ribnica na Pohorju
Blaž KRISTAN**

POSTANITE KRVODAJALKA ALI KRVODAJALEC!

Kri lahko daruje vsak, ki:

- je dobrega zdravja,
- star med 18 in 65 let,
- tehta vsaj 50 kg,
- zadnje mesece ni imel večje operacije,
- v zadnjem letu ni prejel transfuzije,
- moški, ki vsaj tri mesece ni daroval krvi,
- ženska, ki vsaj štiri mesece ni darovala krvi in v zadnjem letu ni bila noseča.

Krvi ne morejo darovati vsi, ki:

- imajo hujša obolenja srca,
- imajo ali so imeli maligne (rakave) bolezni,
- sodijo v rizično skupino za prenos bolezni,
- imajo sladkorno bolezen, ki jo uravnavajo z insulinom,
- prebolevali ali so v zadnjih 14. dneh prebolevali akutni infekt.

Nasveti pred odvzemom krvi: Počutiti se morate zdravi! Pred obrokom lahko pojedete lahek nemasten obrok, npr. kruh z marmelado, čaj, sok ali kavo. Na krvodajalsko akcijo NE PRIHAJATE TEŠČI!

Postopek odvzema krvi:

1. Sprejem

Vsaakega novega krvodajalca ob prihodu na odvzem krvi zdravstveno osebje transfuzijske medicine najprej povpraša po osebnih podatkih. Ti podatki se vnesejo v računalnik in krvodajalčev karton, ki krvodajalca spremlja ves čas med postopkom dajanja krvi. Krvodajalec izpolni tudi kratek vprašalnik.

2. Laboratorij

Naslednja postaja na poti darovanja krvi je laboratorij. Iz kapljice krvi, ki jo dobijo iz prsta krvodajalca, določijo krvno skupino in količino krvnega barvila (hemoglobina). Količina hemoglobina je pomemben podatek za zdravnika, ki odloča o tem, ali se krvodajalcu sme odvzeti kri ali ne. Kri lahko darujejo le krvodajalci, ki imajo zadostno rezervo krvi oziroma hemoglobina.

3. Pregled pri zdravniku

Sledi pregled pri zdravniku, ki krvodajalcu izmeri krvni tlak, posluša delovanje srca in ga povpraša po zdravju. Kri lahko daruje samo zdrav človek. Zdravnik povpraša tudi po boleznih, ki jih je

krvodajalec prebolel, saj se nekatere bolezni kot na primer zlatenica, sifilis, malarija in aids lahko prenašajo tudi s krvjo. Najvarneje je, da krvodajalci, ki so bili s takimi boleznimi okuženi ali so izpostavljeni možnosti okužbe, krvi ne dajejo v času, ko lahko s svojo krvjo okužijo bolnika. Na podlagi pregleda in podatkov, ki jih dobi iz laboratorija, zdravnik svetuje, ali krvodajalec lahko daruje kri, ali ne. Če je odločitev negativna, krvodajalcu sporočijo, zakaj trenutno ne more darovati krvi in kdaj se lahko ponovno oglasi. Krvodajalcu zdravniki svetujejo zdravljenje morebitne odkrite bolezni.

4. Odvzem krvi

V sobi za odvzem krvi se krvodajalec uleže na odvzemni stol. Zdaj se začne to, zaradi česar je prišel: odvzem krvi. Medicinska sestra pričaka krvodajalca s sterilnim priborom za odvzem krvi, ki ga bo uporabila le zanj, in očisti mesto odvzema krvi ter uvede iglo v žilo. Krvodajalec s stiskanjem pesti pospešuje tok krvi, ki teče po cevki in počasi polni vrečko, v kateri je že pripravljena tekočina proti strjevanju krvi. Ko je vrečka polna, sestra cevko zaveže in jo pazljivo odreže. Nato odvzame še štiri epruvete vzorcev krvi. Tri epruvete pošljejo v laboratorije, kjer določijo krvno skupino in ugotovijo morebitno prisotnost sledi povzročiteljev aidsa, hepatitisa in sifilisa. Četrty vzorec ostane pri vrečki krvi in služi za navzkrižni preizkus med krvjo sprejemnika in dajalca neposredno pred transfuzijo. Odvzem krvi po navadi poteka brez zapletov. Včasih pa se zgodi, da krvodajalca pred, med ali po odvzemu obide slabost, strokovno rečeno, da doživi kolaps. Vzroki za to so največkrat duševne narave: prevelika napetost, strah pred neznanim, strah pred bolečino, pred pogledom na kri in podobno. To se pogosteje dogaja pri novih krvodajalcih, ki s potekom odvzema še niso seznanjeni. Krvodajalcem, ki doživijo kolaps, usposobljeno osebje takoj daje vso potrebno pomoč. Kolaps je prehodni pojav, ki hitro mine in ne pušča posledic. Ko je odvzem krvi končan, se krvodajalcem zahvalimo in jih povabimo na okrepčilo in družaben klepet. Čez dan je priporočljivo zaužiti veliko tekočine (vode) ali drugih brezalkoholnih napitkov.

Več lahko preberete na spletni strani Rdečega križa Slovenije www.rks.si.

*Krajevna organizacija Rdečega križa Josipdol - Ribnica
Judita KOTNIK*

Florjanova maša v Josipdolu

GASILCI V LETU 2019

Delo v prostovoljnem gasilskem društvu Ribnica - Josipdol poteka skladno s programom dela, ki je bil sprejet na zboru članov ter po smernicah Gasilske zveze Dravske doline in Gasilske zveze Slovenije.

Gasilci in gasilke dajemo velik pomen preventivi, saj lahko s tem preprečimo marsikatero nesrečo in tako skupnosti prihranimo nevšečnosti in skrbi. Marsikateremu se zdi samoumevno, da ob požarih, poplavih ali drugih naravnih nesrečah od nekdaj prihajajo rdeča vozila in z njimi neustrašna dekleta in moške v uniformah ter s čeladami na glavi, ki nesebično rešujejo ljudi, njihovo imetje, živali ...

V Sloveniji je 1341 prostovoljnih gasilskih društev, vanje je vključeno 160 000 gasilcev, od tega več kot 30 000 žensk in 25 000 mladih. Operativnih gasilcev, ki smo usposobljeni, saj smo opravili razna izobraževanja in smo v vsakem trenutku pripravljeni na intervencijo, je okrog 47 000 in letno opravimo okrog 6 000 intervencij.

Biti gasilka, gasilec

Prostovoljni gasilci smo ljudje, ki smo pripravljeni del svojega prostega časa nameniti izobraževanju, usposabljanju, vzdrževanju gasilske tehnike in opreme ter pomagati bližnjemu v nesreči.

Operativni gasilec, to je gasilka – gasilec, ki sme izvajati naloge zaščite in reševanja pri nesrečah, je oseba, ki mora izpolnjevati posebne pogoje:

- je strokovno usposobljena (ima opravljen začetni in nadaljevalni tečaj za gasilca),
- je psihofizično sposobna opravljati operativne naloge (opravljen zdravniški pregled),
- ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje zoper življenje, telo in premoženje.

Usposabljanje gasilcev se prične že v zgodnji mladosti, ko se otroci vključijo s 6. leti in tako skozi leta spoznavajo delo gasilcev ter se izobražujejo na raznih tekmovanjih. Izobraževanja in usposabljanja potekajo pod nadzorom mentorjev in inštruktorjev. Delo prostovoljnega gasilca je naporno, občasno tudi nevarno in neprijetno. Zahteva precej odrekovanja, saj se je potrebno za uspešno in kakovostno izvedbo nalog neprestano usposabljati in urediti. Za delo v gasilski enoti gasilci ne prejemajo nobenega plačila, razen moralnega zadoščenja pri uspešni intervenciji. Včasih smo deležni tudi pohval tistih, ki smo jim pomagali v stiski.

Na status gasilca, posebej na izostanek z delovnega mesta, državo opozarjamo že dlje časa. Ta problem se rešuje počasi. Pri običajnih intervencijah ni težav, a ko gre za večje intervencije, kjer je potrebno večje število moštva ter gasilske tehnike, se zatakne. Delodajalec, ki zaposluje prostovoljne gasilce, lahko zahteva povračilo izpada dohodka v višini 20 % nadomestila plače s pripadajočimi prispevki in davki, ki ga izplača za čas gasilčeve odsotnosti. Država sofinancira določena zaščitna sredstva, vozila in zdravstvene preglede za gasilce, ki opravljajo najzahtevnejše naloge.

Vsaka intervencija je po svoje stresna. Ko dobimo poziv in ko se peljemo v gasilski dom, pravi adrenalin že deluje in ne vozimo tako, kot v normalnih razmerah. Torej že obstaja večja verjetnost, da se kaj zgodi. Da ne govorimo o intervenciji, ko nikoli ne vemo, kaj nas

Gasilska vaja

Izobraževanje prvih posredovalcev

čaka. Vedno je pomislek, ali se bomo vrnili zdravi in živi. Lahko gre za manjši požar ali takšen, kot je bil primer mizarske delavnice in že na začetku veš, da gre za zelo velike razsežnosti.

Za prihodnost gasilstva se ni potrebno bati, saj mlade že v rani mladosti vabimo v naše vrste. Povezujemo se z osnovno šolo in mlade fante in deklice, stare šest in več let, vabimo v našo organizacijo. Mentorji pa jih skozi načrtovani program izobraževanja na področju gasilstva vodijo do operativnega gasilca. Ko odrastejo, dva ali trije v tej generaciji postanejo operativni gasilci, in to je tudi naš cilj. Vsako leto nas v oktobru, mesecu požarne varnosti, obiščejo najmlajši iz vrtca in osnovne šole. Takrat jim pokažemo opremo in vozila, a naj-srečnejši so, ko se z gasilskim vozilom zapeljejo nazaj v šolo.

Vsako leto se gasilci v začetku februarja zberemo na zboru članov, kjer pregledamo preteklo delo ter analiziramo dane načrte. Ko ugotovimo, da smo jih realizirali, z veseljem sprejememo in potrdimo nove načrte dela.

Vsako leto v maju v Gasilski zvezi Dravske doline izvedemo Florjanovo mašo v čast našega zavetnika. 5. maja 2019 je mašo organiziralo naše društvo. Organizacijo je prevzela enota Josipdol in ker je bilo napovedano slabo vreme, so člani in članice lepo pripravili kulturno dvorano v Josipdolu, kjer sta potekali sveta maša ter kulturni program. Gasilci so se prireditve udeležili v velikem številu.

Izobraževanja za gasilce potekajo skozi vse leto, a aprila se pričnejo redne vaje za tekmovanja, ki maja dosežejo vrhunec. Tako so mentorji in inštruktorji pripravljali pionirsko desetino za nastop na medobčinskem tekmovanju v Breznu. Pionirji so dosegli lep rezultat, in sicer 2. mesto in pravico do nastopa na regijskem tekmovanju.

Tekmovanja

Mladinsko regijsko gasilsko tekmovanje je potekalo v Črni na Koroškem, pionirji so dosegli 2. mesto in se uvrstili na državno tekmovanje v Celje, ki bo kot generalka za naslednje leto, ko bo Celje gostilo Gasilsko olimpijado. Tekmovanje bi moralo biti v spomladanskem času, vendar je bilo zaradi epidemije prestavljeno na jesen tega leta.

Tekmovanje v orientaciji z vozili

Pionirji

V sosednji Avstriji je potekalo gasilsko tekmovanje gasilcev v orientaciji z vozili. Tekmovanja se je udeležila tudi štiričlanska ekipa našega društva ter dosegla 2. mesto.

Izobraževanje

Operativci se izobražujejo na operativnem področju. Enajst članov obiskuje tečaj za strojnika, dva člana sta opravila tečaj za nosilca izolirnega dihalnega aparata. Zaradi vse večjega števila intervencij s podrtimi drevesi je več članov opravilo tečaj za varno delo z motorno žago.

Vaje

V okviru 19. občinskega praznika smo v središču Ribnice na Pohorju izvedli gasilsko vajo – požar v cerkvi sv. Jerneja. Na vaji je sodelovalo 42 gasilk in gasilcev z devetimi vozili iz PGD Ribnica - Josipdol, PGD Vuhred in PGD Brezno - Podvelka.

Sodelovali smo tudi na regijski gasilski vaji, ki jo je organiziralo poveljstvo KGO, izvedena pa je bila v Radljah ob Dravi, v blokovskem naselju Prisoja. Sodelovali smo z voziloma GVC24/50 in GVV-1.

V oktobru, mesecu požarne varnosti, smo organizirali tradicionalno gasilsko vajo treh društev, vaja je bila izvedena v Josipdolu na starem objektu Menza. Sodelovala so društva PGD Radlje ob Dravi, Vuhred in Ribnica - Josipdol.

Intervencije

Skupno smo imeli 12 intervencij: dva požara, dve poplavi, dva udora in plazovi, štirikrat tehnična pomoč, dve posredovanji NHMP (helikopter). Skupaj je sodelovalo 84 gasilcev in opravilo 450 ur.

Gasilci smo opravljali še druge naloge, kot so prevozi pitne vode, čiščenje cestnih prepustov – kanalov, redarska dela v občini, razna komunalna dela. Udeležujemo se prireditve v občini in izven nje.

Gasilstvo na Slovenskem je leta 2019 praznovalo 150-letnico delovanja, proslava je bila v Metliki, zibelki gasilstva na Slovenskem. Prav tako smo se udeležili proslave v Šmartnem pri Slovenj Gradcu, kjer je 70-letnico praznovala gasilska himna.

Da gasilec lahko pomaga, je največje zadoščenje. Zato smo gasilke in gasilci PGD Ribnica - Josipdol pripravljeni pomagati sokrajanom vse dni v tednu, celo leto.

*Prostovoljno gasilsko društvo Ribnica - Josipdol
Poveljnik Drago ODER, GČ II.*

ŠPORTNO DRUŠTVO HUDI KOT V LETU 2019

Andrej Šifrer je v svoji znani pesmi zapisal:

»Za prijatelje si je treba čas vzet, se poveselet in kdaj znat potrpet ... saj za prijatelje je dobro le najboljše.«

Zato v Športnem društvu Hudi Kot gojimo prijateljstvo ter preudarno, vendar z odločnimi koraki, stopamo načrtanim ciljem naproti. V lanskem letu smo realizirali vse cilje, razen smučarskih skokov, ki pa so močno odvisni od naklonjenosti narave. Smo se pa zato člani in članice toliko bolj posvetili ostalim dejavnostim društva.

V zimskem času smo se člani in veterani nogometnih sekcij redno udeleževali rekreacije v telovadnicah v Ribnici na Pohorju, Radljah ob Dravi in Dravogradu ter tako krepili telo in duha. Prav tako smo odigrali vse ligaške in pokalne tekme v medobčinski ligi malega nogometa ter se udeležili kar nekaj turnirjev v bližnji okolici.

Nikoli nam ne sme izostati ogled smučarskih poletov v Planici, zato smo se s polnim avtobusom odpeljali v dolino pod Ponco in tam uživali ob uspehu naših skakalcev.

V lanskem letu, ali še prej, je s strani naših članov prišla pobuda, da bi lahko organizirali kakšen pohod. Ideja je obrodila sadove in na velikonočni ponedeljek smo organizirali sedaj že drugi pohod, ki je potekal izpred našega vaškega doma do domačije Prapertnik in nato vse do Pesnika. Tam nas je pričakala topla malica in nekaj osvežilne pijače, da smo se lahko nato okrepčani vrnili nazaj na zbirno mesto. Pohoda se je udeležilo preko 30 pohodnikov in ob koncu smo v en glas sklenili, da mora ta pohod postati tradicionalen.

V okviru spomladanske akcije zbiranja kosovnih odpadkov smo istočasno organizirali zbiranje starega železa.

Da zadostimo tradiciji, smo 27. 4. 2019, sedaj že četrtrič, majsko drevo postavili ob našem prelepem vaškem domu.

Na predvečer praznika dela nam vreme zopet ni bilo naklonjeno. Tekmo stari : mladi smo morali odpovedati, kres pa smo nato prižgali v petek, 3. 5. 2019.

Kresovanje na travnatem igrišču, maj 2019

Kot je običajno, sta prva spomladanska meseca za naše športno društvo zelo delovna. Na travnatem igrišču nam je v letošnjem letu le uspelo zamenjati vse drogove za zaščitno mrežo za golom.

V juniju smo se člani Športnega društva Hudi Kot odpravili na enodnevni izlet na Gorenjsko. Sprva smo obiskali klasično sirarsko domačijo, kjer smo si lahko ogledali, kako so včasih živeli planšarji in na kakšen način so izdelovali sir. Po ogledu muzeja so nam prijazni domačini postregli še z degustacijo sira in žganja. Po tem smo se peš odpravili do Bohinjskega jezera, kjer smo se vkrcali na ladijco, s katere smo lahko opazovali lepote tega prečudovitega naravnega jezera. Po ogledu Bohinjskega jezera smo se z avtobusom odpravili do kočice pri slapu Savici ter se po stopnicah povzpeli do veličastnega slapa. Ob vračanju proti domu smo se zapeljali še okrog Blejskega jezera in se ustavili v Begunjah, kjer smo si ogledali še Elanov muzej. V poznih večernih urah smo se polni lepih spominov le vrnili domov.

Postavitev majskega drevesa, april 2019

Postavitev novih drogov in ponovna namestitve zaščitne mreže na veteranskem igrišču, maj 2019

Pred kočo, pri slapu Savica, junij 2019

Z gotovostjo lahko trdim, da je bil izlet zopet vrhunsko organiziran in izpeljan, obilo smeha in dobre volje pa ni manjkalo na nobenem koraku.

V juniju nam je bila s strani vodstva medobčinske lige v malem nogometu zaupana organizacija že drugega zaključnega turnirja v pokalnem tekmovanju. Kot že velikokrat, smo tudi tokrat s skupnimi močmi prireditev izpeljali na zelo visokem nivoju.

Na asfaltnem igrišču smo pred dvema največjima prireditvama na novo narisali črte, očistili okolico igrišča in vaškega doma ter v lastni režiji izdelali nove klopi za gledalce.

Pred pričetkom letnih dopustov smo izpeljali že 26. Voduškovo memorial, katerega se je letos udeležilo 14 ekip. Pri tem se ne morem izogniti dejstvu, da je turnir v Hudem Kotu znan daleč naokrog, predvsem po dobri organizaciji, poštenosti in odličnem ambientu, saj na ta turnir vsako leto prihajajo ekipe od Velenja pa vse do Ptuja. V letošnjem letu smo bili še toliko bolj veseli, saj je bila naša ekipa na turnirju nepremagljiva in je dosegala 1. mesto.

Po končanem turnirju, ko nekateri člani še sploh nismo zatisnili oči, smo vso zadevo s pijačo in gasilskimi kompleti preselili k Bolfenku, kjer smo pomagali pri organizaciji Bolfenške lepe nedelje in na kateri smo vse obiskovalce pogostili s toplim obrokom. Dodati moram, da je obisk lepe nedelje vsako leto večji in upam si trditi, da tudi zaradi naše gostoljubnosti in postrežbe.

Julija smo na travnatem igrišču organizirali piknik za vse člane in članice športnega društva, na katerega so bili povabljeni tudi naši sponzorji, donatorji in tudi župan občine.

Konec poletnih mesecev nam je bila letos narava le naklonjena, da smo lahko nemoteno organizirali in nato izpeljali nogometni turnir za veterane, ki so se ga udeležile štiri ekipe.

Zmagovalna ekipa 26. Voduškovega memoriala, Klub malega nogometa Hudi Kot

Moški del ekipe pri kuhanju Jernejeve župe, avgust 2019

Prav tako se je naša kuharska ekipa ob podpori članov avgusta ponovno udeležila kuhanja Jernejeve župe. V prelepem poletnem vremenu smo se imeli zelo lepo, zato smo že takrat sklenili, da se bomo tega dogodka letos ponovno udeležili.

V oktobru so se pričele izvajati aktivnosti za izdelavo razsvetljave na travnatem igrišču. Člani društva smo poravnali travno rušo, ki se je uničila ob izkopu in polaganju dovodnega kabla, ter postavili drog, preko katerega se bo kabel nato položil do glavne elektro omarice.

Prav tako smo letos že petič pred večnamenskim prostorom postavili maketo Božičkove vasi in 27. 12. 2019 na tem prostoru skupaj z otroki Hudega Kota pričakali prihod Dedka Mraza, ki je vse otroke tudi obdaril.

Z velikim veseljem pa lahko povem, da smo za realizacijo prireditev in dejavnosti organizirali 13 delovnih akcij, na katerih smo opravili 505 delovnih ur. V veliko zadovoljstvo mi je tudi to, da se je delovnih akcij v letošnjem letu udeležilo skorajda tri četrtine vseh članov v ŠD.

Da bomo nadaljevali trend uspešnosti in pripadnosti kraju in krajanom, bomo v letu 2020 poleg že standardnih prireditev opravili še naslednje aktivnosti:

1. Na travnatem igrišču želimo skupaj z občino urediti elektriko in montirati reflektorje, tako da bo možno nogomet igrati v večernem času.
2. Ob travnatem igrišču bomo na mestu, kjer smo odstranili dose-danjo strojno lopo, postavili veliko mizo s klopmi, namenjeno uporabnikom piknik prostora.
3. Na vaškem domu bomo po sanaciji vdora vode v spodnje prosto-re skupaj z občino položili robnike in nato še tlakovce. Prav tako bo potrebno spodnje prostore ponovno prebeliti.

Zavedamo se, da so cilji visoki in zahtevajo finančna sredstva, zato upam, da nam bo kot vselej pomagala občina in seveda naši zvesti sponzorji.

Želimo si, da bi se še več krajanov Hudega Kota vključilo v naše društvo, ki bi v društvo prinesli še več energije in dobrih idej ter da bi vsi člani radi prihajali na delovne akcije in prireditve, kajti le s skupnimi močmi bo možno uresničevati naše načrte in dosegati zastavljene cilje.

Športno društvo Hudi Kot
Matej HUDERNIK

ŠPORTNO DRUŠTVO RIBNICA NA POHORJU

V sezoni 2018/2019 so bile sekcije v okviru svojih dejavnosti aktivne celo leto. Izjema je bil odbojkarški klub, kjer članice v tej sezoni niso aktivno delovale, saj je nekaj članic prevzelo drugo pomembno vlogo – postale so mamice, za kar jim iskreno čestitamo.

Člani smučarskega kluba so izvedli tečaje smučanja za otroke naše osnovne šole, ponovno smo organizirali zimski športni dan Slovenskega društva za celiakijo, ki je pri nas postal že tradicionalen. Smučarsko sezono smo zaključili z Lužo, kjer so izvirni in korajžni tekmovalci navdušili številne gledalce.

Pomladni čas je na igrišča privabil nogometaše, tako veterane kot ekipo kluba malega nogometa, ki je v tej sezoni v malem nogometu dosegla 1. mesto v medobčinski A ligi ter 2. mesto v pokalnem tekmovanju. Joco-Jože Hudernik je prejel pokal za najboljšega strelca v medobčinski A ligi in za najboljšega igralca pokalnega tekmovanja.

19. maja je naše društvo organiziralo športne igre v okviru prireditve ob občinskem prazniku. Ta dan nas je presenetil s slabim vremenom, zato smo dogodek pripravili v telovadnici osnovne šole. Za

Ekipe KMN s pridobljenimi pokali v sezoni 2018/2019

Luža

ekipe iz Josipdola, Hudega Kota in Ribnice na Pohorju smo pripravili pet iger. Najprej smo prenašali rolce papirja s palico med nogami, brez pomoči rok. Nato so igralci pantomime zelo izvirno in zabavno prikazovali čustva, razpoloženje, predmete in dokazali, da so res pravi mojstri. Pri prenašanju koruze na žlici v ustih smo naredili kar lepe rumene poti po telovadnici. Z metanjem žoge na koš na ramenih sotekmovalca pa kljub zavirljivi višini nismo uspeli doseči rezultatov profesionalnega igralca košarke Luke Dončiča. Igre smo zaključili s »kačo z obročem«, pri kateri so se tekmovalci ulegli na tla in se z nogami oprijeli ramena sotekmovalca. Z rokami so potiskali hula-hop obroč preko sebe in se po določenih pravilih pomikali do ciljne črte. Igre je spremljalo kar nekaj naših zvestih navijačev. Ob koncu smo se družili ob dobrotah, ki so jih pripravile članice našega društva. Veseli smo bili, da smo igre izpeljali v zadovoljstvo vseh sodelujočih ekip in iskreno čestitali zmagovalni ekipi iz Josipdola.

*Športno društvo Ribnica na Pohorju
Marija SGERM*

Športne igre – ekipa Josipdol

Športne igre – ekipa Hudi Kot

Športne igre - ekipa Ribnica na Pohorju

DRUŠTVO ZA ŠPORT IN REKREACIJO JOSIPDOL SKOZI LETO 2019

V društvu imamo tri ekipe, ki v zimskem času igrajo v telovadnicah. Članice odbojarske sekcije veliko tekem medobčinske odbojarske lige odigramo v telovadnici Osnovne šole Ribnica na Pohorju, v telovadnici v Radljah ob Dravi in v Vuzenici. Prav tako v telovadnicah poteka zimska liga mladih nogometašev in veteranov.

Ko se začne prebujati pomlad, se športniki odpravimo na igrišča in jih z največjim veseljem pripravimo za rekreacijo in druženje ob raznih turnirjih.

Zadnji vikend v juniju je že tradicionalno namenjen druženju. Ob igrišču v Josipdolu se zberemo dekleta in fantje ter odbojko zaigramo na mivki. V letu 2019 je to druženje potekalo malo drugače. Organizirale smo piknik ter medse povabile svoje partnerje, ki nam vseskozi stojijo ob strani in nas bodrijo. V tem letu smo zdesetkane odigrale sezono, saj so kar tri članice postale mamice in ves čas niso mogle tekmovali. V novo sezono 2020/2021 štartamo »na polno«.

Tudi člani tenisa kluba si hitro uredijo igrišče, da lahko zaigrajo tenis. V začetku julija so organizirali turnir v dvojicah.

Na turnirje radi prihajamo, saj je to dan, ki je namenjen športu in medsebojnemu druženju. Kot pravi športni navdušenci in ljubitelji

S prijatelji iz Banja Luke

Skupinska fotografija s turnirja

Članice odbojarske sekcije s podmladkom

Turnirji so dnevi, namenjeni športu in medsebojnemu druženju

poleg tenisa zaigramo še kakšno mini ligo v odbojki. Letos, ko bo urejeno tudi igrišče za petanko, priljubljeno igro, podobno balinanju, se bo za vsakega, še tako izbirčnega, našlo nekaj zanimivega. Seveda brez hrane in pijače ne gre. Za vse to poskrbi vodja tenisa kluba Jože Krušič, ki nas vsako leto preseneti s čim novim.

Zelo aktivni so tudi veterani Josipdola. Na tradicionalni nogometni turnir za preminule člane veteranov Josipdola so tokrat povabili prijatelje iz Banja Luke. Že v preteklem letu so bili pri njih v Bosni in tako so se stkale vezi prijateljstva.

Seveda se članice društva redno udeležujemo kuhanja Jernejeve župe v avgustu. Lepo je videti in se srečati z ostalimi društvi v občini in poskusiti mojstrovine izpod kuhalnic.

Pri stojnici Pohorskih puž se vedno zbere veliko Pohorskih puobov

Selfi

Tudi kolesarjenje v letu 2019 ni bilo kar tako od muh. Štirje člani društva smo se odpravili po kolesarski poti Alpe Adria. Štartali smo iz avstrijskega Arnoldsteina, od koder nas je pot vodila proti Italiji, do Trbiža.

Uspešno na cilju

Pot smo nadaljevali po trasi opuščene italijanske železnice Pontebana ter dalje proti morju, vse do končnega cilja Gradež. V treh dneh smo prekolesarili 200 km in s sabo pripeljali polno vtisov na to prelepo kolesarsko pot.

Društvo za šport in rekreacijo Josipdol
Danica LADINEK

PLANINSTVO ZA VSAKOOGAR

Že kar nekaj časa smo nekateri člani društva opazili, da se razpisanih pohodov udeležuje le peščica naših članov in članov drugih planinskih društev. Vzrok je verjetno tičal v tem, da pohodov nismo prilagajali vsem, saj so bili ti prezahtevni ali predolgi in posledično smo se tur udeleževali le bolj veščji planinci. Ker pa planinstvo ni tek, dirka in dokazovanje, kdo je osvojil več vrhov, ampak rekreacija, druženje in uživanje v lepotah narave, se nam je porodila ideja o izvedbi vsakoletnega društvenega izleta.

Ideja je obrodila sadove junija, ko smo izpeljali naš prvi izlet. Napolnili smo avtobus in se odpeljali do Celjske koče, kjer smo pomalicali, nato pa si, kot se za pohodnike spodobi, nadeli nahrbtnike in se odpravili do Pečovniške koče. Ta se nahaja le "streljaj" proč. Od tod je nekatere izmed naših članov radovednost gnala še na Grmado, kjer so lahko pozvonili na zvonec želja. Skupaj smo se

Na Kamnitem Lovcu

nato odpravili nazaj do Celjske koče, kjer nas je čakalo okusno kosilo. Udeleženci so idejo toplo pozdravili in si zaželeli, da bi bilo takih druženj še več.

Julija smo organizirali nekoliko zahtevnejši pohod. Odpravili smo se na Višarje in Kamniti Lovc. Skupaj s člani drugih koroških društev smo tudi tokrat hitro napolnili avtobus, ki nas je odložil v Trbižu, ob vznožju smučišča. Tam smo se vsi skupaj vkrcali na gondolo, ki nas je popeljala do Višarij, kjer smo se razdelili v dve skupini. Ena je raziskala lepote Višarij, druga pa se je povzpela na zahtevnejšo pot na Kamniti Lovc in si kasneje, ob vrnitvi z vrha, ogledala Višarje. Po vrnitvi v dolino smo se odpeljali še na okusno kosilo, na katerem smo že kovali načrte za naslednje pustolovščine.

Zadnji izlet v letu 2019 smo izvedli septembra. Odšli smo na Severni Velebit – Primožičevo stezo, katere zanimivost je ta, da so jo doma-

Na vrhu Grmade

čini izklesali ročno, brez pomoči gradbene mehanizacije, cimenta in betona. Ta dvodnevni izlet je bil za nas velik izziv, zato smo k sodelovanju povabili člane Planinskega društva Ožbalt - Kapla in Planinskega društva Mežica. Potrebno je bilo uskladiti vsako malenkost, opraviti kar nekaj telefonskih klicev in rezervacij. S pomočjo napotkov tistih društev, ki so to turo že organizirala, je tudi nam na koncu uspelo. V zgodnjih jutranjih urah smo se vkrcali na avtobus, pobrali vse udeležence in se odpeljali proti našemu izhodišču v Zavižanu, od koder smo nadaljevali peš proti domu Alan. Pot je potekala po vrhnjem delu Severnega Velebita, ki je nezahtevna, opremljena s številnimi informativnimi tablamami, njena nadmorska višina pa je primerljiva z našim Pohorjem. Zaradi meglenega vremena na sami poti smo bili prikrajšani za lepe razglede, vendar je bilo vzdušje fantastično. Ko smo prispeli do kočice Alan, pa se nam je nebo razjasnilo in odprl se nam je čudovit razgled na morje in otoke v bližini. Po okrepčilu in fotografiranju smo se z avtobusom odpeljali do hotela Degenija, kjer smo se družili še dolgo v noč.

Naslednji dan smo se odpeljali do Kuće Velebit – muzeja, kjer smo spoznali zgodovino, rastlinstvo, živalstvo ter vse posebnosti te čudovite pokrajine. V bližini smo si nakupili lokalne kulinarčne dobrote.

Ker nam je ptičica prišepnila, da je v bližini tudi zavetišče za medvede Kuterevo, smo si po kosilu šli pogledat še to. Zavetišče se financira izključno s prostovoljnimi prispevki njihovih obiskovalcev. V ogradah so v času našega obiska imeli štiri medvede, ki so jih oskrbniki nahranili, doživeli pa smo tudi pravi medvedji boj za hrano.

Vikend je hitro minil in z lepimi vtisi smo se odpeljali proti domu.

Pohod po Velebitu

Sv. Višarje

Pred hotelom Degenija

Primožičeva steza

Za leto 2019 je bil v načrtu tudi izlet v Vipavo, ki pa smo ga zaradi odsotnosti obeh vodnikov morali odpovedati. Realiziran bo leta 2020. Prav tako tudi letos načrtujemo nadaljevanje raziskovanja Velebita, vendar bo ta tura nekoliko zahtevnejša.

Vabimo vse zainteresirane, da se nam pridružite na naših pohodih in doživite naravo skozi naše oči.

Več informacij o delovanju našega društva, pohodih in izletih dobite pri vodnikih, članih, na oglasni deski, spletu <http://www.pdribnicanapohorju.si/> in <https://www.facebook.com/pd.ribnicanapohorju>.

Planinsko društvo Ribnica na Pohorju
Klara PODRZAVNIK

RIBNIŠKO DRUŽENJE KORONARNEGA KLUBA DRAVSKE DOLINE

Naše ribniško društvo poteka že tretje leto. V skupini je 20 članic. Naš vaditelj Marko Klemenc poskrbi, da si telo v celoti razgibamo. Poudarek naše vadbe je na hitri hoji, teku, vajah na blazinah in drugih telovadnih pripomočkih. Vadba poteka enkrat tedensko.

V oktobru je bila naša skupina zadolžena, da pripravi družabno srečanje celotnega Koronarnega kluba Dravske doline. Timsko smo se pripravljale na ta dogodek in ga organizirale pri Baru Smučar. Vsem prisotnim smo pripravile tradicionalni slovenski zajtrk.

Vse prisotne je pozdravil tudi Srečko Geč, župan Občine Ribnica na Pohorju, Ribniški fantje so zapeli nekaj lepih ljudskih pesmi. Sledila je telovadba, po njej smo se napotili do Kmetije tete Lene. Med potjo nas je čakalo prijetno presenečenje. Franc, Anže in Lovro so nam zaigrali prijeten skeč. Pred kmetijo nas je pričakala teta Lena, Urška Šantl Urh. Kratko in jasno nam je povedala o nastanku kmetije. Ogledali smo si kmetijo s prelepim ribnikom, ovčami in zanimivo kamnito pečjo. Ko smo se vračali, so nas čakali pijača, zeliščni čaj in ajdov kruh, ki ga je spekla Jožica Stepišnik.

Preden smo se odpravili nazaj proti vasi, so nam pripravili še en skeč. Sledil je še skupinski posnetek. Ko smo prispeli v bližino smučišča, je že zadišalo po Jernejevi župi in domačem pecivu. Zelo nam je prijalo. Za prijetno vzdušje je poskrbel Anže Krevh s svojo harmoniko.

Vsem, ki ste pomagali pri organizaciji našega srečanja, se še enkrat iskreno zahvaljujemo.

V decembru smo poslušali predavanje o preprečevanju gripe. Predaval nam je zdravnik Andrija Haložan. Nato je sledilo predno-voletno druženje.

V februarju je bila organizirana plesna vadba s Tanjo Sušek. Naše udeležence so se lahko pridružile skupini iz Lehna ali Podvelke.

Predavanje o pomenu in vrsti telesne vadbe za koronarne bolnike je izvedel prim. Janez Poles, specialist interne medicine.

Vidite, da se v našem klubu dogaja marsikaj zanimivega.

In še misel: »Kdor se vedno smeji in dosti giblje, si zdravje zagotovi.« (Božidar Eržen)

*Koronarni klub Dravske doline
Cvetka LADINEK*

Pri teti Leni

RIBNIŠKE ČEBELICE NA 14. DRŽAVNIH ŽENSKIH KMEČKIH IGRAH

Članice Krajevne organizacije Društva kmetič Dravska dolina Ribnica na Pohorju vsako leto sodelujemo na državnih ženskih kmečkih igrah in tekmujeemo v imenu celotnega Društva kmetič Dravska dolina. Lani so bile kmečke igre prvokrat na Štajerskem, v Jurovskem Dolu. Naše društvo so zastopale Anica Ovčar – vodja ekipe, Dragica Zlatinek in Helena Eman ter Jolanda Praznik – kandidatka za sodnico, navijale so Anica Hudernik, Lea Glaser in Jolanda Praznik, ker je žreb ni izbral za sodnico.

V svežem junijskem jutru smo se s kombijem odpeljale v Jurovski Dol, idilično naselje in središče Občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah. Mnogi poznajo kraj iz naše novejši politične zgodovine. Nas pa je kraj navdušil zaradi pestre razgibanosti same pokrajine, obdelanih kmetijskih površin in gotske cerkve sv. Jurija iz 16. stoletja, ki stoji v samem jedru gručastega naselja in je največji kulturno-arhitekturni spomenik v kraju.

Za kraj so bile igre pomemben dogodek, saj so članice Društva kmečkih gospodinj sv. Jurij v Slovenskih goricah pod okriljem Zveze kmetič Slovenije ter ob izdatni podpori občine in sponzorjev, organizirale 14. državne ženske kmečke igre, ki so namenjene predvsem druženju in sprostitvi članic ter spoznavanju slovenskih krajev in sklepanju novih poznanstev. Na tekmovalne v zabavnih igrah s kmečkimi opravili se je prijavilo 22 ekip iz vseh koncev Slovenije. Vsaka ekipa je štela tri članice in sodnico, za spodbudo pa so poskrbele navijačice.

Voditeljica prireditve je bila predsednica Zveze kmetič Slovenije, Irena Ule. Njenemu pozdravu je sledil nagovor župana Občine sv. Jurij v Slovenskih goricah, Petra Škrleca. Predstavil je kraj in občino, nato pa nas je pozdravila še predsednica Društva kmečkih gospodinj Sv. Jurij v Slovenskih goricah, Cecilija Knezar. Sledil je kratek kul-

turni program z ubranimi glasovi Jurovskega okteta, domačinke so poskrbele za malico, sladke dobrrote in osvežitve s hladno pijačo, saj je bil vroč junijski dan. Pod šotorom nam je bilo vroče in kar prijala nam je kratka osvežitev z neba.

V organizacijo prireditve so bile vključene družine domačih članic, manjkal ni niti srečelov. Drugih obiskovalcev in gledalcev je bilo malo, zato pa smo bile tekmovalke in navijačice dovolj glasne.

In začelo se je tekmovalje.

V prvih štirih igrah smo se preizkusile vse ekipe, saj smo z lepljenjem barvnih krogcev v pravem zaporedju barv morale preslikati sad vinske trte (grozd) na drug list papirja. Pri drugi igri smo izdelovale bonbone tako, da smo v barvne papirčke zavijale fižol in kamenčke. V tretji igri smo oblikovale broške in v zadnji igri prvega kroga lepile cvetove rožic.

Komisija je preštevala točke prvega kroga, ostali pa smo spremljali kulturni program, kjer so se predstavili folklorna skupina Jurovčan, mažoretke in mladi glasbeniki. Komisija je odločila in med osmimi najboljšimi ekipami prvega kroga smo bile tudi ribniške Čebelice. Zelo smo se razveselile uvrstitve.

V naslednjih štirih igrah smo tekmovalke izdelovale stolp iz koruznih storžev in sestavljale sestavljanko z motivom Jurovskega Dola. Razgibana in zabavna je bila naslednja igra, saj smo tekle in hitele polniti salamo z žitom, ki smo ga iz vedra (nekaj metrov stran) prenašale z žličkami. Pri zadnji igri so gostiteljice poskrbele tudi za obilo smeha. Pripravile so igro: prva tekmovalka je z zavezanimi očmi jemala oblačila iz velike vreče, polne vsakovrstnih oblačil, jih dajala drugi, le-ta pa je nosila oblačila k tretji tekmovalki, ki se je oblačila.

Po končnem seštevku točk je z veliko prednostjo zmagala ekipa Pušelj, Društva podeželskih žena Mirna Peč. Z enakim številom točk smo si drugo in tretje mesto delile članice Društva kmetič Dravska

Hitele smo, kolikor smo največ mogle

To je bil naš izdelek

Uspešno smo se preizkusile na »modni reviji« – katera skupina bo prva tekmovalki nadela največ oblačil

dolina in ekipa Društva podeželskih žena Selnica ob Dravi. Z dodatno igro so Selnške Jabke pristale na drugem mestu, me, Čebelice, pa na tretjem mestu.

Podelitev pokalov in praktičnih nagrad so opravili župan Občine Sv. Jurij v Slovenskih goricah, Peter Škrlec, predsednica Zveze kmetic Slovenije, Irena Ule, in predsednica domačega društva, Cecilija Knezar.

Za prijetno nadaljevanje sobote so poskrbeli člani ansambla Srčni muzikanti, pet fantov in dekle. Ti Štajerci in Korošci so nas zabavali že na koncertu Z Anžetom po domače, ki je bil maja 2018 v Ribnici

Tekmovalke Čebelice nismo kar tako, dosegle smo odlično tretje mesto

Sladke dobrote, ki jih pripravijo članice društva kmetic vsako leto

na Pohorju. Tam smo članice društva kmetic pomagale Turističnemu društvu Ribnica na Pohorju pripraviti pogostitev za nastopajoče, goste in sponzorje.

Čebelice smo se polne novih vtisov in zanosa poslovile od organizatorjev z obljubo, da bomo sodelovale še naslednja leta. Tudi na takšnih tekmovanjih in druženjih predstavljamo naše prelepo Pohorje.

*Društvo kmetič Dravska dolina
Krajevna organizacija Ribnica na Pohorju
Helena EMAN*

ČEBELICE

Vsako leto v pozni jeseni se začnemo zbirati Čebelice pri Miklavcu na krožku ročnih del. Družimo se že štirinajst let. Vsako leto si zadamo naloge, kot so: šivanje do meseca marca, priprava razstav, kuhanje, pečenje peciva, sodelovanje z drugimi društvi in obiskovanje razstav ročnih del drugih društev. Naloge se trudimo do pomladi uresničiti.

Sponosom razstavljamo naše izdelke na različnih razstavah

Tudi kakšno praznovanje si privoščimo, kjer se skupno poveseimo, skujemo nove načrte in si naredimo kaj novega. Tako smo si v letu 2019 sešile nove predpasnike, ki si jih z veseljem nadenemo na prireditvah v Občini Ribnica na Pohorju ali kadar se jih udeležimo drugod.

Čebelice v novih predpasnikih

Naša članica Sonja Šmid je v mesecu aprilu 2019 pripravila zelo odmevno razstavo rož iz krep papirja na Pragerskem. Tudi v letu 2020 bo sodelovala na razstavi.

V imenu vseh Čebelic se zahvaljujem družini Karat – Ričnik, Miklavčevim iz Zgornje Orlice, ki nas vsak ponedeljek gostoljubno sprejmejo v svoj dom.

Zelo sem ponosna na vas, drage Čebelice, ki ste zelo pridne, delovne in ustvarjalne. Bodite ustvarjalne in vesele pri našem druženju še naprej.

*Društvo kmetič Dravska dolina
Krajevna organizacija Ribnica na Pohorju
Lizika MUMEL*

RAZGIBANE V NOV DAN

Telovadba pod vodstvom Tjaše Havnik vključuje široko ponudbo vaj, ki odgovarjajo vsem nam, ki smo v različnih obdobjih življenja. Z vajami krepimo mišice, utrjujemo fizično kondicijo, skrbimo za ravnotežje in dobro počutje.

Vesele smo, da imamo primerno in zanimivo vadbo v bližini svojega doma.

Hvala Tjaši. Hvala tudi Občini Ribnica na Pohorju in Osnovni šoli Ribnica na Pohorju, da nam omogočate prostor za vadbo.

Razgibaj se

Telovadimo

Del skupine

Nevenka KUTIN

VADBA, KI NAS PRITEGNE

Joga je sistem psihofizičnih vaj, s katerimi se sprostimo in umirimo, vzdržujemo in povečujemo gibljivost telesa in uma.

K vadbi prihajamo nekatere redno že več kot desetletje. Termin vadbe je za nas rezerviran in mora se zgoditi nekaj zelo nujnega, da ga izpustimo.

Joga usmerja naše misli le na eno stvar, kar umiri um. Prija nam tudi nadzor nad dihom (pranajama). Po vadbi smo sproščene in domov se vrnemo z neko posebno energijo.

Nevenka KUTIN

Del skupine med vadbo

DESTINACIJA DOBREGA POČUTJA V HARMONIJI Z NARAVO

Ribniško Pohorje, naravna oaza, zajeta v naravnem rezervatu Natura 2000, kjer se prepletajo gozdovi, travnate planje, pašniki, šotna barja, jezera in številni potoki, nudi gostom možnost za različne športne aktivnosti, zdravo preživljanje prostega časa in bogato naravno in kulturno dediščino.

In prav tukaj naša ekipa ustvarja dobro počutje in nepozabne izkušnje v stiku z naravo, za vse rekreativce in družine, ki cenijo mir in aktivno preživljanje prostega časa.

Gostom omogočamo celostno izkušnjo in stremimo k najvišji kvaliteti odnosov, produktov in storitev.

Obiskovalci lahko izbirajo med različnimi aktivnostmi v naravi: e-gorskim in gorskim kolesarjenjem, pohodništvom, smučanjem, različnimi športnimi igrišči (za odbojko na mivki, košarko in nogomet), ki so v neposredni bližini apartmajev, in piknik košarico, polno tradicionalnih domačih jedi.

Edinstvene gorsko-kolesarske poti in najbolj skrite koticke Pohorja lahko odkrivajo in doživljajo sami ali z našimi strokovnimi vodniki. Uživajo lahko na devetih kolesarskih poteh različnih težavnosti, z brezplačnimi GPS koordinatami in zemljevidom, na katerem so predstavljene vse polnilne postaje za električna gorska kolesa, planinske kočice in lokalne restavracije. Kolesarske poti smo načrtovali tako, da nudijo najboljšo kolesarsko dogodivščino vsem, tako izkušenim kot tudi tistim manj izkušenim kolesarjem. Naši obiskovalci lahko izbirajo tudi med šestimi kolesarskimi paketi, ki povezujejo različne znamenitosti Pohorja in okolice.

Septembra leta 2019 smo s strani Združenja za kolesarstvo in pohodništvo (Giz) prejeli naziv Kolesarjem prijazna nastanitve, s štirimi od petih koles. Slednje nas pozicionira na sam vrh med kolesarskimi nastanitvami v Sloveniji, saj gorskim kolesarjem omogočamo izposajo električnih in gorskih koles, zaščitno opremo, GPS naprave, servis, čiščenje koles, shuttle, prevoz kolesa in prtljage z letališča in celostni, individualni pristop pri izbiri ter kreiranju kolesarskih izletov.

Pri nas so dobrodošli tudi pohodniki, ki lahko na kar 200 km označenih in vzdrževanih pohodniških poteh v vseh letnih časih raziskujejo edinstveno pokrajino in bogato zgodovino Pohorja. Bogata kulturna in naravna dediščina Pohorja nudi muzeje na prostem,

Kolesarjenje po Pohorju

V naravi je najlepše

Na Ribniško kočico na slastne palačinke...

sakralne spomenike, poti druge svetovne vojne, mogočne gozdove, številna jezera in njihove skrivnosti. V naši destinaciji gostom nudimo podrobne informacije o posameznih znamenitostih, organiziramo ogled, vodene pohode in skrbimo za povezanost celotnega lokalnega okolja.

Še posebej smo veseli našega sodelovanja s Kmetijo tete Lene, ki gostom pričara pravo kmečko življenje, ogled kmetije, domačih živali in pestro ponudbo domačih specialitet in higienskih pripomočkov. Leta 2019 so postavili polnilnico za električna kolesa in se postavili na zemljevid naših e-kolesarskih postojank.

Našo destinacijo razvijamo zadovoljni sodelavci za zadovoljne in sproščene obiskovalce. Pri našem delu nas vodita spoštovanje narave in njena pozitivna energija, saj si prizadevamo postati najboljša destinacija dobrega počutja v harmoniji z naravo.

**RBS Turizem d.o.o., Black Peak e-bike
Kolektiv Apartmajev Breza & Tisa**

DOBRO JE BITI DRUGAČEN

Da bomo malo drugačni od drugih, smo si zastavili že na začetku. Z vztrajnostjo, novimi idejami in trdim delom nadaljujemo. Nadaljnji razvoj in ustvarjanje vam obljublamo vsako leto. Vseskozi razvijamo naši dejavnosti primerno butično turistično ponudbo, ki ji dodajamo zmeraj kaj novega.

Z odločitvijo za takšno dejavnost je treba živeti in delati vse leto. Da pa smo v vsem malo drugačni od drugih, je potrebno neprestano razmišljati in snovati napredne ideje. To je trenutek, ko vsa družina stakne glave in sklene, kaj ponuditi novega, posebnega in na kakšen način te novosti predstaviti ter približati potrošniku. Dobre zgodbe, izkušnje in izdelki se porajajo kadar res delaš z dušo in srcem ter v krogu svojih.

Poleg naših aktivnosti in novosti, ki smo vam jih predstavili že v preteklih letih, od vsega začetka pridelujemo domače proizvode pod blagovno znamko Kmetija tete Lene. Na začetku smo pridelovali samo za našo družino. Ko smo začeli z našo »mini proizvodnjo« marmelad, smo si rekli: »Naj še ostali pojedjo kaj domačega, zdravega, dobrega«. In tako je nastalo 18 okusov marmelad, narejenih po receptu naših babic in izdelanih iz domačega sadja. V kozarce jih polnimo že od zgodnje pomladi. Stopimo tudi na bližnji vrt, travnik ter gozd, kjer za čajčke nabereemo dišeča zelišča.

Naša ponudba zajema še več izdelkov, ki so butični, posebni in privlačni za oko. Pridelujemo malo, kakovostno, domače in pristno. Vse, kar ponujamo, pridelamo in prodamo doma. Z veseljem našim potrošnikom priporočimo: »Naj bo narava vaš dom in ljubezen. Naravo si lahko z našimi izdelki prinesete v svojo hišo.« Torej, naš namen je pridelati z ljubeznijo in to uspešno deliti naprej.

Lenina trgovina

Kmetija tete Lene, kjer gostov ne manjka, zahteva veliko energije, organizacije in časa. Uspešna pa je le, če delo opraviš z dobro voljo. Letošnje leto smo se spet poigrali z našo domišljijo in idejami ter naredili rustikalno prodajalno, ki bo služila za prodajo naših izdelkov, kot recepcija in kot prostor za sestanke ter opravljanje rezervacij. Vsaka novost na naši kmetiji prinese novo svežino. Z njimi zadovoljimo željam naših gostov ter privabimo nove, ki nam z zadovoljstvom izkažejo zaupanje in potrditev, da smo kljub visoko zastavljenim ciljem uspeli in da se je novost obnesla.

Prisrčno vabljeni v Lenino štacuno, ki vrata odpira že to pomlad. V njej boste našli domače, dišeče, butične, naravne, prisrčno »spakirane« izdelke. Te boste lahko v lepi embalaži tudi podarili. Na voljo so domači izdelki za praznovanja, majhne pozornosti za poročna darila ter izdelki za vsakdanjo rabo. Pri izbiri naših izdelkov se prepustite čustvom in izberite z okusom.

Z veseljem ugotavljamo, da je naš butični pristop v turizmu obrodil sadove ter da nas ljudje z veseljem obiščejo. Zaradi drugačnosti smo veseli gostov in obiskovalcev, ki pravijo: »Vedno znova pridem in odidem, da bi se ponovno vrnil ...«

*Kmetija tete Lene
Urška ŠANTL URH*

JERNEJEVA NEDELJA V RIBNICI NA POHORJU

Sredi vasi je cerkev sv. Jerneja, farnega zavetnika, ki goduje 24. avgusta. Vsakoletna Jernejeva nedelja je leta 1992 postala tradicionalna s prikazom starih običajev. To je bil pravi vaški praznik, sodelovale so ekipe različnih starostnih skupin. Obiskovalci tega praznika so bili domačini, ljudje iz sosednjih občin in Dravske doline, saj se je Jernejeva nedelja zaključila z veselico na vasi. V vseh sosednjih krajih so nastajale različne prireditve v času našega praznika, zato je bilo drugih obiskovalcev čedalje manj. Dostikrat je ponagajalo tudi vreme. Pred nekaj leti smo člani turističnega društva k sodelovanju povabili domača društva, gostince, posameznike in kmetije h kuhanju Jernejeve župe. Z izvirno idejo smo želeli popestriti Jernejevo nedeljo in tako je nastal avgustovski medgeneracijski in (včasih kljub slabemu vremenu) zelo dobro obiskan družabni dogodek. Prireditveni prostor je vsakič pred Vilo Vicman. Vsaka sodelujoča ekipa ima svojo stojnico, na kateri se predstavi in kuha. Turistično društvo za vse ekipe

Ekipa Pohorske zarje

priskrbi enako količino mesa ter pribor in krožnike za degustacijo. Ostale sestavine v jedi so odvisne od posamezne ekipe. Tako nastane več variant Jernejeve župe. Jedi so na voljo za degustacijo (za obiskovalce in ostale ekipe) po mašni daritvi. Občasno kuharske ekipe poskrbijo tudi za kakšen spontan kulturni vložek. Dobre volje ekip in obiskovalcev je v izobilju.

Jernejeva nedelja je osrednja prireditev Turističnega društva Ribnica na Pohorju, povezujemo pa se tudi z drugimi društvi pri njihovih prireditvah in dejavnostih, turistom pokažemo naše lepote ... Naloga našega društva ni samo ta, da obiskovalcem predsta-

Članice Društva kmetov Dravske doline KO Ribnica na Pohorju-sekcija Čebelice

DŠR Josipdol, sekcija Pohorske Puže

Obiskovalci med pokušanjem

OO Društva invalidov Ribnica-Josipdol

Zasedba društva upokoencev Ribnica na pohorju

Predsednik turističnega društva Danilo Petrun ob pripravi "šmorna"

vimo naše naravne in kulturno-zgodovinske znamenitosti, temveč tudi, da skrbimo za prepoznavnost tega dela Pohorja in ohranjanje dediščine. Zadnjih deset let smo prisotni na različnih sejmih, kulnaričnih in drugih prireditvah po Sloveniji in tudi v tujini. Trudimo se obuditi stare jedi in jih pripraviti na sodoben način. Sodelujemo tudi na različnih delavnicah in predstavitvah ali jih organiziramo kar sami. Nimamo denarja za velike plakate in reklame, s predanostjo in osebnim žarom se trudimo, da gosti opazijo neokrnjeno Ribniško Pohorje. Mi, Pohorci, ga cenimo.

Z veseljem bomo delali še naprej. Obiskovalcem želimo biti zgled, kako uživati v naravnih lepotah in občutiti pristnost Pohorja. Upamo, da bomo skupaj s ponudniki turističnih storitev mlajšo generacijo motivirali, da bo ostala v domačem kraju in se vključila v naše aktivnosti.

Turizem smo ljudje!

*Turistično društvo Ribnica na Pohorju
Helena EMAN*

VSE SE MORE, ČE SE HOČE

Na prvem pikniku, kjer smo se zbrali stanovalci ulice, ki vodi proti Ribniški koči, smo sklenili, da bo naše srečanje postalo tradicionalno. Proslavili smo namreč ureditev naše ulice, na katero smo čakali dolga leta.

Ker obljuba dela dolg, smo jo izpolnili. Na drugem pikniku smo se vsi, razen redkih posameznikov, z nasmehom na licih zbrali 15. septembra na Dornikovi ravni. Odličen organizator je bil zdaj že drugi Iztok Helbel. Ker mu gre organizacija dobro od rok, mu jo bomo zaupali še vsa naslednja leta.

Preživeli smo lep in sproščen dan. Znova se srečamo ob dobri jedi in pijači, ko bo na vrata potrkal naslednji kimavec (september).

V slogi je moč.

Nevenka KUTIN

Bil je čudovit dan

CELA ULICA NORI – ZG. LEHEN SPET SE VESELI

Cela ulica nori, osmič

*Osmič smo tega oktobra pri sosedih se dobili,
da tradicije ne bi slučajno izpustili.
Pri "teti" Jani naj bi se zbrali,*

*čez cesto nekako smo pristali.
Sosed si pač moramo ob strani stati,
česar v naši ulici res se ni za bati.*

*V ulici se je par stvari spremenilo,
nekaj novih k nam se je preselilo.
Kmalu bomo tudi pri njih peli,
saj novega uličnega benda prav vsi smo veseli.*

*Nekajkrat smo tudi praznovali,
se za to še večkrat pri sosedih zbrali;
rožico smo kakšno posadili,
za 40 dni v ulici tudi pravo policijsko kontrolo dobili.*

*Res nam hudega ni,
sosed vsak se veseli
klica ali sporočila,
kdaj ulica spet se bo dobila.*

Kaja FORNECI

Policijska kontrola za 40 dni

Praznovanja ob jubilejih so »the best«

Alja in Mešani pevski zbor Zvon muta

KONCERT ALJE KRUŠIČ S PRIJATELJI

V nedeljo, 27. 3. 2019, se je ob 19. uri pričel drugi koncert Alje Krušič v domačem kraju. Po odličnih odzivih s prvega koncerta se je Alja odločila, da ponovno stopi na oder in povabi svoje glasbene prijatelje. Slišali smo večino njenih dosedanjih pesmi in seveda tudi nekaj uspešnih priredb, s katerimi se je Alja prebila do zmage šova Slovenija ima talent. Za popestritev koncerta, ki je trajal dobri dve uri, sta poskrbela svetovni prvak v diatonični harmoniki Anže Krevh in energični Brass Band Radlje ob Dravi, s katerim Alja redno sodeluje. Za glasbeno spremljavo sta poskrbela Roman (klaviature) in Goran Sarjaš (bas kitara), glasbenika iz spremljevalnega ansambla Luke Basija. Nekatere spremljave sta odigrala Rina Repnik (klavir)

Anže Krevh in Alja Krušič

Alja z mamo Jasno in sestro Sanjo

Člani Brass benda Radlje ob Dravi z Aljo

in Andraž Likar (violina, kahoön). Nastopili so tudi pevci mešanega pevskega zbora Zvon Muta, ki deluje pod vodstvom Alje in Rine Repnik. Veliko presenečenje koncerta sta bili mama Jasna in sestra Sanja, ki sta skupaj z Aljo stopili na oder in odpeli dve čudoviti priredbi. Alja je dala priložnost tudi mladi pevki Ani Grdadolnik, ki se je predstavila s svojima pesmima. Kot glavni gost je nastopil Dejan Vunjak, Aljin dober prijatelj, s katerim sta skupaj odpela nekaj pesmi. Dejan je s svojo dobro voljo in širokim nasmehom navdušil občinstvo.

Obiskovalci so nastopajoče sproti nagrajevali z gromkimi aplavzi in koncert označili za izredno kvalitetnega in čustvenega.

Alja nam je zaupala, da bo zaradi ponovnega odličnega odziva in pohval ta koncert postal tradicionalen.

Jože KRUŠIČ

ZAHODNA AFRIKA - GAMBIJA

Rada potujem. Pa ne zato, ker bi od česa bežala ali ker bi srečo hotela poiskati kje drugje. Ampak enostavno zato, ker me vsako potovanje znova spomni, na kako lepem koščku zemlje sem zares doma. Najljubši del vsakega mojega potovanja se je vrniti domov, v domači kraj. Med potovanji po Evropi, Afriki, Ameriki in Aziji se bom v nadaljevanju osredotočila na mojo najljubšo - Afriko.

Zdaj že nekaj časa nazaj, me je pot zanesla v Zahodno podsaharsko Afriko, natančneje v majhno državo z imenom Gambia. Kot prostovoljka, sem v tamkajšnji lokalni šoli učila otroke, stare od štiri do šest let. Zagotovo je takšen »dopust« drugačen od tistega v hotelu s petimi zvezdicami in koktejlom v roki. A na ta način sem doživela pravo, pristno Afriko, točno takšno kot je, sama po sebi. Ob dopoldnevih sem delala v šoli, popoldan pa različne stvari – obisk lokalne tržnice, obisk svojih učencev na domu, igranje z okoliškimi otroki in ostale stvari, ki jih doma v Sloveniji ne morem početi. Vikende sem imela proste, zato sem se odpravila na različne izlete po državi, pa tudi v sosednjo državo Senegal. Na te izlete smo šli skupaj z ostalimi prostovoljci iz Slovenije, ki so prav tako pomagali tamkajšnjim otrokom. Naj omenim, da v Afriki šolanje ni brezplačno in da si vsi otroci in starši ne morejo privoščiti osnovne izobrazbe. Veliko jih je tudi brez strehe nad glavo. Ljudje so tam veliko bolj odprti kot kjerkoli drugje po svetu. Povsod te sprejmejo s prijaznostjo in nasmehom, radi se pogovarjajo. Zagotovo je to čisto drugačna kultura od Evropske, tudi utrip življenja je drugačen. V Afriki ne poznajo časa: prireditev se tam začne nekje med drugo in peto uro popoldan. Nihče se ne jezi, če mora eno uro čakati ali pa če eno uro zamudi. Vsak poskrbi v prvi vrsti zase in za svojo družino, kot jih je tam naučilo neizprosno življenje in izkušnje. Zelo veliko otrok je izredno glasbeno in plesno nadarjenih, ampak enostavno nimajo priložnosti razvijati teh darov. Med vsakim šolskim odmorom je lokalna učiteljica igrala na bobne,

Spoznavanje z deklico Awo, prvi dan v Afriki

Na obisku pri lokalni družini, na njihovem dvorišču

Razdeljevanje šolskih potrebščin, ki jih otroci potrebujejo za delo

otroci pa so plesali, vsak dan. Afriški otroci imajo ogromno energije, v naši kulturi bi jim hitro pripisali ADHD oz. hiperaktivnost, ampak tam to ni nič nenavadnega. Zaradi tega so potrebovali tudi prilagojene aktivnosti v šoli, ni mogoče delati enako z evropskimi otroki starimi 6 let in afriškimi otroki iste starosti. Potrebno je bilo veliko prilagodljivosti in potrpežljivosti.

V tem trenutku zaključujem magisterij zakonske in družinske terapije ter pedagogike. Ravno zaradi človeške narave, ki je lahko zelo zapletena, a hkrati tako enostavna, me veseli delo z ljudmi. V tem šolskem letu ob študiju tudi nadomeščam vzgojiteljico v Dijaškem domu Antona Martina Slomška, zato o nadaljnjih večjih potovanjih ne razmišljam. Ampak nikoli ne moreš vedeti, kaj ti bo prineslo življenje.

Helena SMONKAR

ZAHODNA AFRIKA - BOLNIŠNICA SERREKUNDA

Eden od razlogov, da sem se za potovanje v to majhno državo nasmejanih ljudi odpravila tudi sama, je bila ravno Helena Smonkar, ki mi je en popoldan ob kavi opisovala svoja nepozabna doživetja Afrike.

Sem študentka mikrobiologije in sem zato prostovoljno delo opravljala v laboratoriju v javni bolnišnici Serrekunda. Ko sem se pripravljala na odhod, sem se zavedala, da se odpravljam v svet, ki mi je popolnoma neznan. Pa vendar si nisem predstavljala, da bom po enem dnevu popolnoma brez izkušenj pacientu jemala kri in da laboratorij ne bo imel značilnega vonja po razkužilih, ker ga preprosto nimajo.

Sprejemnica, kjer se pacientom odvzema kri

V laboratoriju so nas lepo sprejeli

Ročno razvijanje rentgenskih slik

Rentgenske slike sušijo pred oddelki

Prvi dan smo si ogledali bolnišnico in videli realno stanje, s katerim se srečujejo v zdravstvu. Na vseh oddelkih primanjkuje materiala, ki je pri nas samoumeven. Velikokrat jim zmanjka rokavic, na oddelkih redko vidiš razkužila, rentgenske slike pa razvijajo kar ročno in jih nato sušijo na drevesih pred oddelki. Veliko pripomočkov, ki so

Povsem običajno je, da se stvari nosijo na glavi

Ulica v mestu

Na ulici

Obisk safarija

Zaradi povsem drugačnega standarda življenja v Gambiji in s tem tudi razmer v kliničnem laboratoriju, ki jih ni moč primerjati z razmerami pri nas, sem se naučila predvsem iznajdljivosti, vztrajnosti in lažjega sprejemanja novih izzivov.

To delo prostovoljke je bila bogata izkušnja tako na področju dela kot na osebni ravni, ki bi jo vsakemu toplo priporočala.

Ana GROSEK

Spoštovani Helena in Ana,

v Občini Ribnica na Pohorju smo veseli in ponosni, da sta zbrali pogum za ti nedvomno bogati in verjetno tudi kruti izkušnji. Žal je Afrika na našem planetu področje, kjer otroci še zmeraj umirajo zaradi lakote in različnih bolezni, ki smo jih v razvitem svetu že kar pozabili. Tudi razviti svet v zadnjem času spoznava, kako smo nemočni proti le nemu virusu. Lep je občutek, da poskušaš nekaj narediti, da sta nekomu poskušali pomagati. Mi smo seveda najbolj zadovoljni, da smo lahko nekoliko sodelovali v projektu, ki se ju bosta spominjali do konca življenja in pa seveda, da sta se vrnila zdravi in z izkušnjami, ki bodo nedvomno koristile tudi drugim. Želim vama še mnogo podobnih izkušenj, seveda, če si jih želita, in ostanita takšni, vsem nam v ponos.

Srečko Geč, župan

namenjeni za enkratno uporabo, uporabijo večkrat, kot so na primer urinski lončki, ki jih vsako jutro perejo in razkužujejo z varekino, da jih lahko ponovno uporabijo. Zaradi velike prostorske stiske ni nič nenavadnega, da sta na eni postelji dva pacienta. Kljub celotni situaciji so zaposleni dobro izobraženi in se glede na razmere, v katerih opravljajo svoje delo, izredno dobro znajdejo in pacientom pomagajo na najboljši možen način. Delo v laboratoriju poteka zelo drugače kot pri nas, saj je pri nas že večina dela avtomatiziranega. Tudi sama organizacija dela je drugačna. Kot je v svojem prispevku omenila že Helena, v Afriki ne poznajo časa, in tudi v bolnišnici ni bilo nič drugega. Dan se je začel nekje med 8. in 9. uro zjutraj, vse poteka veliko počasneje kljub temu, da je vrsta pred laboratorijem vsak dan velika. To je pač njihov način življenja. V laboratoriju sem se srečala z boleznimi, ki pri nas niso tako pogoste, kot je na primer malarija in tudi HIV je na žalost kar pogost.

Med vikendom smo imeli organizirane različne izlete, s pomočjo katerih smo malo bolje spoznali Gambijo. Najbolj se mi je vtisnil spomin izlet v sosednji Senegal, kjer smo si ogledali safari.

SKRIVNOSTNI LANGERSVALD

Zaraščajoča planjava pod Lavtrovim vrhom v smeri proti Urbanču. Sam ne vem, zakaj se mi je zmeraj zdela skrivnostna. Mogoče zato, ker ždi osamljena med bujnimi gozdovi, ki jo objemajo okrog in okrog. Daleč na vse strani ni obljudenih hiš, še cesta, ki pelje do tja, je za silo prevozna le s terenskim vozilom. Ali pa zaradi bujne zgodovine, ki jo je kalila in oblikovala leta in leta. Vzrok so lahko tudi hiše in ruševine iz davnine. Danes tam še najdemo starejši hiši, zgrajeni iz kamna in lesa, ki služita za vikend ljudem iz Maribora in Radelj ob Dravi. V eni od omenjenih je v 18. stoletju bila šola za tu živeče tako imenovane sudetske Nemce. Malo stran je mogočno zidovje stare hiše, ki je služila za upravo in stanovalce. Med obema hišama še lahko opazimo ostanke velbanega vhoda v podzemni del nekdanje steklarne. Kako rad bi pogledal v notranjost, kjer je nekoč v keramičnih loncih vrelo steklovina. Žal to ni mogoče, ker so v dolgih letih jamo zasipali s smetmi. Vprašanje pa je tudi, ali je obokano kamnito zidovje še dovolj trdno.

Langersvald

Po pripovedovanju starejših so tu med obema vojnama in tudi še pozneje živele številne družine. Gotovo najbolj poznana in številčna je bila družina Vodušek, kjer so poleg staršev Jakoba in Marije živeli otroci: Micka, ki se je kasneje poročila z Žigartom; Ivan, ki je živel v Škrablovi koči; Milan, ki je živel v Josipdolu in vsa leta delal v gozdu; ter Lojzika, Jožica, Bernard in Tončka. Tu so živele tudi družine Pungartnik, Osovnikar, Vidmar in še sestre Micka in Katka, ki sta se nazadnje odselili v Lovrenc na Pohorju. Voduškov oče Jakob je bil tudi borec na Soški fronti.

Steklarna je izkoriščala gozdove nad Langersvaldom, od Hudega grabna pa vse do Vrelenka. Danes so tukaj med predelom Hudega grabna in Lavtrovim vrhom obsežne monokulturne smreke in se razširijo še proti Planšaku in Vrelenku. Le v skrajnem jugovzhodnem delu ob Urbančevi meji zasledimo ohranjene bukove gozdove s smreko. Omenjeno steklarno Langersvald je ustanovil Anton Langer, ki je bil tudi lastnik steklarne v Josipdolu. Leta 1827 je omenjeno steklarno kupil znani steklar Benedikt Vivat, ki je imel steklarno tudi v Rušah. Znan je bil po izdelavi najbolj kvalitetnega stekla.

Steklarna Langersvald je bila zaradi velike oddaljenosti manj konkurenčna od ostalih, saj so bile transportne poti zelo dolge in zahtev-

ne. Pa tudi gozdovi so postajali vse siromašnejši z bukvijo. V času, ko so tu živeli po večini sudetski Nemci, je bila sama steklarna zelo razvita, saj je poleg vsega imela tudi lastno osnovno šolo. Še ena majhna zanimivost je bila omenjena v zvezi s to steklarno. Namreč to, da se tu živeči steklarji niso smeli poročiti z okoliškimi dekleti, ampak le v krogu svoje skupnosti.

Ljudje, ki so tu živeli za steklarji, so se ukvarjali večinoma z gozdarstvom, nekateri so hodili v Planšakov ali Josipdolski kamnolom, žene pa so doma gospodinjile. Ob tem so skrbele za živino, ki je morala biti v hlevu. Poleg krave, ki je zagotavljala mleko, so bili v hlevu obvezno tudi voli, in sicer za potrebe spravila lesa iz gozda. Može so popoldne, ko so zaključili delo v gozdu kot sekači in delavci pri ostalih delih, za dodaten zaslužek vozili les na večja lesna skladišča. Kar tekmovali so med seboj, kdo bo imel težjo in boljšo volovsko vprego in kateri bo hitreje v gozdu, kjer se je les nakladal. Vozove in jarme ter ostalo potrebno orodje so izdelovali sami ali s pomočjo kovačev.

Pokojni Koprov Lojz mi je nekoč pripovedoval, kako je med 2. svetovno vojno potekal boj med partizani, ki so se tukaj ustavili, in Nemci, ki so jih obkolili. V tem boju je padlo nekaj partizanov, za izgube pri Nemcih mi ni znal povedati. Še ena zanimivost mi je takrat Lojz zaupal. Na grebenu od Lavtra proti Planšaku sem večkrat opazoval nekakšno jamo, ki ni mogla nastati zaradi izruvanega drevesa, torej jo je napravil človek. Lojz mi je razložil, da je nastala v času, ko so bili na Pohorju še medvedi. Domačini so jo skopali kot past, v katero bi se ujel medved. Ali se je to kdaj res zgodilo, ni vedel nihče. Še ena možna razlaga je v zvezi s to jamo, ki je povezana z bojem med Nemci in partizani. Mogoče je bil to celo skupni grob padlih partizanov, ki so ga po vojni odkrili in jih pokopali drugam.

Planjava Langersvald je bila takrat, ko je še ni osvajal gozd, velika kakšnih 7–8 hektarjev. V času steklarn, predpostavljamo, je bila večina planjave zorana v njive. Potrebno krmo za živino so pridobivali drugje, znano je, da so krmo do sem vozili s Planinke. Poznejši prebivalci so ohranili lepše njive, ostali del pa so pokosili ali popasli.

Pod Langersvaldom so v tistih časih, ko je obratovala steklarna, stale brusilnice za steklo in žaga venecijanka za razrez lesa. Vse skupaj je poganjala voda Langersvaldskega potoka. Prostoru še danes zaradi tega pravimo »žlajfmlin«. Danes tu zasledimo le še skromne ostanke kamnitih zidov. Tudi ta kraj me nekako magično privlači. Danes je vse tiho in spokojno, sredi mogočnih smrek in jelk, le šumenje bližnjega potoka prijetno kali to tišino. Vem, da so nekje pod nogami številni ostanki zlomljene steklovine. Kje, pa bomo skušali še ugotoviti. Nekoč je tu vrvelo ljudi; od brusilcev do žagarjev, tesarjev in tistih ki so pripravljali steklene izdelke za transport. Tu so gotovo živeli tudi žene in otroci ter prav tako pomagali pri različnih delih v brusilnicah. Od tod je proti Lovrencu na Pohorju in Ruti potekala posebna pot za prevoz steklenih izdelkov. Rekli so ji »glažarca«. Še danes lahko na nekaterih mestih opazimo ohranjeno pot, ki mestoma služi kot traktorska vlaka.

Planjavo Langersvald so po tem, ko so jo zapustili še zadnji ljudje, kosili različni ljudje iz okolice. Zadnjih 20 let ne kosi nihče več in planjavo vsako leto bolj zarašča gozd. V smeri navzgor proti Lavtru je že skoraj povsem zrasla s smreko, jelko, bukvijo in jelšo. Le še tam, kjer so bile včasih njive, lahko z lovske preže spomladi opazujemo srnjad in jelenjad, kako smuka sočne žafrane.

Alojzij KLANČNIK

ŽRTVE PRVE SVETOVNE VOJNE IZ RIBNICE NA POHORJU

V minulih letih smo obeleževali 100. obletnico začetka prve svetovne vojne, njenega konca in pa prevratnih dogodkov, povezanih z njo. V tem prelomnem času so življenje izgubili mnogi: če ni vojna svojega davka izterjala z neposrednim opustošenjem, pa ga je z vpoklicem mlajših mož. Ribnica na Pohorju ni bila nobena izjema.

Inštitut za novejšo zgodovino je leta 2015 pričel, sistematično popisovati slovenske žrtve prve svetovne vojne. Opazil sem, da je bil za Občino Ribnica na Pohorju seznam pomanjkljiv, zato sem zadevo podrobneje raziskal in njihov seznam dopolnil. Glavni vir za žrtve je publikacija *Verlustliste*, seznam poškodovanih, zajetih in padlih, ki je med vojno izhajal vsakih nekaj dni. Preveril sem tudi matične knjige za našo župnijo, saj so podatki o smrti pogosto vpisani h krstnim vnosom. V Pokrajinskem arhivu Maribor sem preveril zapuščinske sodne razprave, ki so jih sprožili svojci pogrešanih po koncu vojne, da bi se izginule uradno razglasilo za mrtve. Seznam sicer gotovo še ni popoln. Če ima morebiti kdo kakšne dodatne podatke ali popravke o kaki žrtvi, bi jih bil zelo vesel.

Skupaj sem naštel 52 žrtev, od tega jih je 42 umrlo na fronti, 3 v bolnišnici v zaledju in 7 doma na dopustu (vse za tuberkulozo). Na seznamu so žrtve, ki so bile rojene ali pa so ob smrti prebivale na območju današnje Občine Ribnica na Pohorju ali pa v Lehnu in na Janževskem Vrhju izven meja današnje občine, če jih ni na spomeniku padlim v Breznu. Poleg teh 52 ribniških žrtev je na seznamu še italijanski vojni ujetnik Peter Scramoncin, ki je umrl v Ribnici na Pohorju zaradi infarkta.

Morda bodo tudi v Ribnici na Pohorju žrtve te nesmiselne vojne kdaj prejele svoj spomenik.

Ime	Prebivališče	Rojstvo	Usoda
Črnko Ivan	Ribnica	27. avgust 1896	27. januar 1917, vojaška rezervna bolnišnica Celje
Golob Franc	Boč	3. december 1881	pogrešan 2. maja 1915, Galicija
Gosak Benedikt	Ribnica	1884	13. maj 1917
Grilc Peter	Janževski Vrh	21. februar 1896	1. avgust 1918, Ribnica
Habit Maksimilijan	Janževski vrh	8. oktober 1882	17. september 1915, Lokvica (italijanska fronta)
Hudernik Jožef	Ribnica	1889	2. julij 1916
Ilg Lenart	Ribnica	2. november 1895	1. november 1916
Klembas Ivan	Ribnica	13. december 1887	20. oktober 1914
Kogelnik Rihard	Orlica	1889, Sv. Anton	pogrešan jeseni 1917, italijanska fronta
Kop Avgust	Ribnica	21. avgust 1883	6. julij 1915
Kop Avgust	Ribnica	18. avgust 1874	23. oktober 1915
Kop Franc	Hudi Kot	3. oktober 1892	25. julij 1918, Ribnica
Kotnik Jurij	Lehen	15. april 1886	zadnja vest septembra 1917 iz italijanskega ujetništva
Kozjak Ignac	Janževski Vrh	28. julij 1895	13. marec 1917, vojaška bolnišnica Gradec
Kozjek Rupert	Janževski Vrh	9. september 1883, Vurmat	november 1914, Galicija

Ime	Prebivališče	Rojstvo	Usoda
Kunčnik Matevž	Vas	7. september 1874	pogrešan 1. novembra 1916
Ladinik Mihael	Hudi Kot	19. september 1896	22. junij 1918, Ribnica
Lipuš Jožef	Ribnica	14. marec 1890, Lehen	julij 1915
Mahor Jožef	Ribnica	15. marec 1886	18. september 1917
Mihelič Blaž	Orlica	1. februar 1897	16. september 1916
Miklavc Franc	Janževski Vrh	10. januar 1891	16. september 1914 (po bitki pri Grodeku težko ranjen in zajet)
Miklavc Ignac	Ribnica	1883	26. avgust–12. september 1914
Miklavc Josip	Ribnica	1874	oktober 1916
Miklavc Pavel	Ribnica	1. januar 1874	zadnja vest avgusta 1916, italijanska fronta
Mithans Jožef	Lehen	18. januar 1893	16. februar 1915, vojaška bolnišnica Taschkent v Rusiji
Nakor Valentin	Ribnica	1889	19.–26. oktober 1915
Ogrin Jožef	Ribnica	5. marec 1876	20. september 1916, italijanska fronta (proglašen za mrtvega)
Ovčar Franc	Ribnica	26. marec 1880	1917
Pečovnik Ferdinand	Ribnica	1875	6. december 1917
Peteršinek Pavel	Ribnica	23. januar 1880	oktober 1914
Pičko Janez	Orlica	9. oktober 1884	24. april 1917, Ribnica
Pirš Rudolf	Lehen	10. april 1894	13. april 1916, Ribnica
Pogorevc Ivan	Ribnica	7. december 1881	29. avgust 1914
Pokorni Avgustin		10. maj 1889	avgust 1914
Popijal Ferdinand		29. maj 1886	julij 1915
Potočnik Gašper	Ribnica	1869?	26. november 1916
Praprotnik Franc	Janževski Vrh	24. februar 1896	12. julij 1917, Ogrska, zaradi rane
Rek Feliks	Ribnica	14. maj 1892	5. junij 1915
Ričnik Franc	Orlica	11. oktober 1891	31. januar 1918, Ribnica
Ropret Ivan	Janževski Vrh	21. avgust 1895	31. julij 1916, italijanska fronta (proglašen za mrtvega)
Scramoncin Peter	Salagno, Vincenza, Italija	28. maj 1887	8. marec 1916, Ribnica
Stepišnik Jožef	Janževski Vrh	15. marec 1893	28. januar 1915, Lipna, Gorlice, Poljska
Stepišnik Štefan	Lehen	30. maj 1886	zadnja vest na poti v Galicijo 1914
Štemlak Alojz	Lehen	15. junij 1882	9. november 1917
Štruc Jakob	Ribnica	1886	26.–27. marec 1915
Tomažič Anton	Ribnica	1880	25. julij 1917
Urh Janez	Janževski Vrh	11. avgust 1890, Sv. Anton	28. avgust 1915, italijanska fronta
Urnaut Karel	Hudi Kot	4. februar 1879	26. november 1916, Ribnica
Urnaut Roman	Ribnica	9. februar 1893	18. oktober 1915
Verbnik Martin	Janževski Vrh	1874	24. april 1919, Bari
Verdnik Ivan	Ribnica	1894	30. oktober 1915–januar 1916
Verhovnik Janez	Zgornja Orlica	30. april 1893	pogrešan maj 1915
Vodušek Peter	Ribnica	9. februar 1886	6. februar 1916, Nišnij-Novgorod, Rusija

OBČINSKI ODBOR BORCEV ZA VREDNOTE NOB RIBNICA NA POHORJU

Čeprav naša občinska organizacija za vrednote NOB Ribnica na Pohorju ni tako številčna, opravlja pomembno nalogo in je v naši občini danes premalo cenjena. Zavest vseh občanov Ribnice na Pohorju, da je 11. avgust 1941 za vse zelo pomemben dan, bi morala biti tako visoka, da bi bil za občino to zelo pomemben praznik v sklopu drugih prireditev. Žal temu ni tako. Besede, kot so svoboda, slovenski jezik, domoljubje, mir, dostojanstvo in ponos, da lahko živimo v naši Ribnici na Pohorju, z našim posebnim dialektom, v katerem so še zmeraj prisotne popačene številne nemške besede, so bile vrednote in podlaga uspešnemu boju proti okupatorju in danes so zelo redke. Domačini so med NOB v svojih vrstah imeli preproste in poštene delovne ljudi, zavedne kmete, ki so spoštovali in ljubili svoje varno zavetje, prav tako učitelje, kulturnike, zdravnike, skratka ljudi, ki jim je bilo mar za njihovo zemljo, njihove domove, družine in tudi za druge. Po obsegu trpljenja civilnega prebivalstva ni nobena vojna primerljiva z drugo svetovno vojno. Prav to, da je naša vas zaradi napada na orožniško postajo 11. avgusta 1941 dala prvega talca, Edija Grubelnika, ustreljenega 24. avgusta 1941 v Mariboru, ter celotno zavedno, zvesto in odločno sodelovanje domačinov s partizani, bi moralo biti jasna in trdna osnova za poseben praznik Občine Ribnica na Pohorju.

V občinski organizaciji se trudimo, da svoje letne naloge v celoti izvedemo in v preteklem letu smo bili zelo uspešni. Poleg naše najvažnejše tradicionalne proslave, smo organizirali še zelo zahtevno okroglo mizo, na katero smo povabili člane Zveze brigadirjev Slovenije. Na začetku decembra smo z ljubeznijo v praznični december nežno potrkali na srca tistih, ki smo jih obiskali. Seveda smo med letom opravili tudi vse ostale naloge, ki jih ni bilo malo. V sončnem objemu Pohorskih gozdov smo avgusta izvedli našo tradicionalno proslavo na Ribniški koči. Slavnostni govornik je bil podpredsednik Zveze Slovenskih častnikov, polkovnik Miran Fišer. Med številnimi posebnimi gosti je bil tudi generalmajor Ladislav Lipič, predsednik Zveze veteranov vojne za Slovenijo. S slovensko zastavo na čelu je zaplapolalo osemnajst praporov raznih organizacij, društev in združenj iz Slovenije. Bogat kulturni program, v katerem so sodelovali naši zvesti pevci Moškega pevskega zbora KUD Stane Sever, deklamatorke OŠ Ribnica na Pohorju, Anže Krevh s harmoniko in Astrid Videc s pre-

Okrogla miza o obnovi domovine

pevanjem domoljubnih pesmi ter veterani raznih društev ter združenj v slavnostnih uniformah ... vsi so dali močan pečat našemu delu in do solz navdušili več kot tristo članov ZZB NOB Slovenije in druge prisotne, celo iz Makedonije.

Druga zelo pomembna prireditev je bila v spomin na obnovo domovine v letih od 1946 do 1990. K sodelovanju smo povabili člane novoustanovljenega Medobčinskega društva brigadirjev Radlje ob Dravi s predsednikom Nenadom Laukom ter člane Zveze brigadirjev Slovenije z njihovim predsednikom Kolomanom Lainškom. Pridružil se nam je tudi takratni predsednik ZZB NOB Slovenije, tovariš Tit Turnšek, ki je posebej poudaril veliki pomen ZB, saj so že 1. aprila 1946 organizirali prvo brigadirsko delovno akcijo Brčko - Banoviči ter Šamac - Sarajevo. Uvod v razgovor okrogle mize je bil bogat kulturni program s pevci Moškega pevskega zbora KUD Stane Sever Ribnica na Pohorju, z deklamatorkami OŠ Ribnica na Pohorju ter kot vedno, z našim absolutnim svetovnim prvakom v igranju na diatonično harmoniko, Anžetom Krevhom. Program je povezovala učenka osmega razreda OŠ Ribnica na Pohorju, Jona Novak.

Poudarili smo pomen polstoletne aktivne zgodovine MDA in jim tako izkazali iskreno spoštovanje za njihovo neponovljivo ter izjemno delo. To ni bila samo obnova Jugoslavije, temveč upanje, ki nas spominja na svetlo preteklost iz časa NOB, ljubezen do porušene domovine in do svobode. Izražena je v kilometrih opravljenega dela, s katerim so pripomogli k nadaljnjemu razvoju demografsko osiromašenih območij ter predvsem izgradnji novih ključnih gospodarskih objektov. Tudi v Sloveniji je bila že leta 1946 največja MDA na regulaciji reke Pesnice, kjer so z nadčloveškimi napori dokazali, da za brigadirje ni nič nemogoče. Tukaj je sodelovalo več kot 1500 brigadir in brigadirjev. Pesniška dolina se je spremenila v rodovitno polje ter omogočila njen celoten razvoj. S ponosom lahko ugotavljamo, da so se MDA že v letih 1946, 1947 ter vse do 1990. leta udeležili številni krajanje sedanje Občine Ribnica na Pohorju.

Prireditve se je udeležila ena najstarejših brigadir v Sloveniji, Julijana Berdnik iz Ožbalta, udeleženka MDA leta 1946 na relaciji Šamac - Sarajevo, ter naš občan Peter Vražič, brigadir leta 1959 na relaciji Aleksinac. Zaradi bolezni je bila odsotna brigadirka iz Ribnice na Pohorju, Alojzija Rek, brigadirka leta 1947 na relaciji Šamac - Sarajevo. Vsi so doživeto pripovedovali o delu in poudarili, da je bilo veliko napornih in težkih trenutkov, a stikalo se je povezovanje med

*Slavnostni govornik, polkovnik
Miran Fišer*

Generalmajor Ladislav Lipič

narodi, medsebojno spoznavanje kultur, jezikov, navad ter mnoga prijateljstva.

Še posebej pa je pomembno, da so bile leta 1984 in 1985 delovne akcije in dva raziskovalna tabora pod naslovom MDA Kobansko tudi v Ribnici na Pohorju in Josipdolu. Brigadirji so bili nameščeni v osnovni šoli v Ribnici na Pohorju in v zahvalo vsem sodelujočim so ob tej priložnosti na pročelje šole namestili spominsko ploščo. Delali so na lokalnem vodovodu, agromelioracijah, opravljali druga zemeljska dela, bolnim krajanom so pripravljali drva in pomagali na kmetijah. Kot so nam povedali krajan, so bili brigadirji zelo pridni, polni mladostnega zagona, nikoli slabe volje, povsod jih je spremljala pesem in po odhodu so jih zelo pogrešali.

V februarju smo v občinski organizaciji izvedli nove volitve za čas od 2019 do 2022. V odbor so bili ponovno izvoljeni prejšnji člani, in sicer Maksimiljana Ladinek kot predsednica, tajnik Alojzij Klančnik, član Peter Vražič, novi član Nenad Lauko, kandidat v Nadzorni odbor ZB NOB Radlje ob Dravi Janko Kolar, v Častno razsodišče Zdenka Tompa, kot predsednica.

V avgustu smo sodelovali pri izvedbi prvega mitinga ZB NOB Radlje ob Dravi na Ribniški koči in odločili smo se, da se bomo srečevali vsako leto, saj je bilo vseh 250 prisotnih nad programom in druženjem zelo navdušenih. V novembru smo si ogledali film Preboj, delo mlade generacije, ki vojne na srečo ni doživela, in je nastal po

pripovedi petih še živčih udeležencev bitke na Menini planini ter knjige Past na Menini planini, po avtobiografski pripovedi Franca Severja - Frante, takrat komandanta operativnega štaba Šlandrove in Zidanškove brigade ter bataljona Vojske državne varnosti. To je pripoved o pogumu mladih ljudi, ki so morali v tistih težkih časih prevzemati odgovornost za svoje odločitve in odgovornost za življenje soborcev.

V decembru smo skupaj s Turističnim društvom Ribnica na Pohorju izvedli koncert Z ljubeznijo v praznični december. Gosta sta bila Majda in Marijan Petan iz Celja, njima sta se pridružila še pev-ska zbor učencev OŠ Bojana Iliča iz Maribora in OŠ Ribnica na Pohorju.

Marca smo se na Ribniškem pokopališču poslovili od naše dolgoletne članice Matilde (Tilčke) Vanco.

Z zadovoljstvom lahko zaključimo, da smo plan v celoti uspešno izpolnili, ga celo nadgradili, finančna sredstva namensko porabili in s prostovoljnim delom veliko prispevali k temu uspehu. Tudi v naprej se bomo trudili, da bomo svoje delo opravljali pošteno, v medsebojnem zaupanju in neomajni veri v lepšo prihodnost.

Občinska organizacija borcev za vrednote NOB Ribnica na Pohorju
Maksimiljana LADINEK

ŽELJA PO OBUJANJU PROSTOVOLJSTVA

V Sloveniji že od leta 2014 deluje Zveza brigadirjev Slovenije in povezuje klube in društva v naši domovini. Brigadirji smo gradili prometno, izobraževalno in komunalno infrastrukturo (železnice, ceste in urejali brežine, šole, igrišča, vodovod, kanalizacijo), pogozdovali ... Veliko je bilo storjenega.

Želja, da ponovno vnesemo v naš prostor pomen prostovoljstva, zberemo dokumentacijo, ki jih imamo brigadirke in brigadirji doma in vse zbrano prikažemo ljudem z izdajo knjige in raznimi razstavami, je povezala društva in klube iz Ljubljane, Ptuja, Laškega - Radeč, Velenja, Škofje Loke, Slovenskega primorja - Istre, Kranja, Zasavja, Nove Gorice, Maribora, Murske Sobote, Bele krajine, Šentjurja in tudi naše Medobčinsko društvo brigadirjev Radlje ob Dravi.

Na prigovarjanje ostalih brigadirskih društev iz Slovenije in podpori združenja borcev smo se odločili, da društvo ustanovimo tudi na območju Uprave enote Radlje ob Dravi. V ustanovnem letu smo bili zelo aktivni. Udeležili smo se srečanja brigadirjev v Izoli, kjer smo si ogledali film o izgradnji proge Šamac - Sarajevo pod naslovom Sječaš li se Šamac - Sarajeva. Na tej akciji je bilo veliko presežnikov in dokazano, da nemogoče je mogoče. Veseli smo, da imamo v naši lokalni skupnosti udeležence te akcije, prav posebno pa smo veseli, da lahko preberemo izpoved naše krajanke, Alojzije Rek, ki je bila udeleženka omenjene akcije v letu 1947, ko se je gradil prvi tir te proge! Akcija je trajala od 1. aprila in vse do 15. novembra istega leta. Pri gradnji proge je sodelovalo preko 200 000 ljudi iz bivše Jugoslavije in tujine. Dolžina proge je 240 kilometrov, na njej je 9 predorov v dolžini 2 464 metrov. Iz teh predorov je bilo potrebno izkopati preko 113 500 kubičnih metrov materiala in v objekte vgraditi nad 35 000 kubikov betona. Zgradili so tudi most preko reke Save. Veliko bi še lahko pisali o teh presežkih, vendar menim, da zgodba udeleženke Alojzije Rek v skromnih besedah pove veliko!

ALOJZIJA REK – BRIGADIRKA, ŠAMAC - SARAJEVO 1947

Sem Alojzija REK. Rodila sem se 16. 6. 1929, na Janževskem Vrh, na Junkarjevi kmetiji, takrat sem se pisala Uran. Oče je bil delovodja – logar, mama pa gospodinja. Kmalu smo si kupili hišo v Ribnici na Pohorju, kjer živim še danes.

Osnovno šolo sem že obiskovala v Ribnici na Pohorju, dva razreda še v nemškem, pet pa v slovenskem jeziku.

Po prihodu z Zvezne mladinske delovne akcije Šamac - Sarajevo sem službovala na občini, kjer me je zamenjala sestra Mira. Vse do rojstva sina Zvonka sem bila natakarcica, potem sem se posvetila poklicu mame.

Na akcijo sem šla prostovoljno, in sicer konec marca 1947, za dva meseca, ker sem bila doma in sem imela čas. To je bila akcija Šamac - Sarajevo, delali smo ob reki Bosni. Bila sem udeleženka Mariborske udarne brigade. Tja smo se peljali s tovornim vlakom iz Maribora, kako sem prišla do Maribora, pa se ne spomnim. Bilo nas je veliko iz Maribora in okolice. Na akciji smo spali v barakah. Vstajali smo okrog 6. ure, takoj smo se umili, potem je bilo dviganje zastave, nato zajtrk in delo vse do kosila, ki je bilo ob 12. uri. Po kosilu smo se vrnili na traso in delali vse do 18. ure. Po vrnitvi s trase smo šli na večerjo, si kaj oprali, se umili in šli spat. Delo je bilo težko, bili smo mladi, brez izkušenj ter brez pravega orodja in pripomočkov. Samokolnice so bile lesene in jaz sem z njo prevažala kamenje. Roke sem imela polne krvavih žuljev. Prosto smo imeli le ob nedeljah popoldan. Dopoldan smo

Udarniška značka, ki jo je prejela tudi Alojzija Rek

imeli telovadbo, razna predavanja in sestanke. Enkrat so nas peljali na izlet v Sarajevo.

Iz tistih časov nimam nobenih spominkov, nagrad ali pohval. Na akcijo bi verjetno šla še enkrat, zaradi spominov, dobrega vzdušja in poslanstva, ki smo ga opravljali. Takšno izkušnjo bi priporočala današnji mladini.

Bilo je veliko napornega in hudega, a hkrati lepega. Mogoče je dobro, da se vsega ne spominim, ostalo mi je le nekaj lepih spominov, ki jih rada obujam!

Še nekaj aktivnosti naj omenim:

Organizirali smo dve delovni akciji. Prvo v Občini Ribnica na Pohorju, kjer smo očistili in pripravili prireditveni prostor za pogostitev udeležencev srečanja brigadirjev ob okrogli mizi na temo Povojna obnova domovine. Z zbranim gradivom smo pripravili tudi prvo razstavo. Drugo delovno akcijo smo organizirali pod pokroviteljstvom Občine Muta in z mladinci društva Lepe doline očistili okolico karavle v Bistriškem jarku.

Alojzija Rek je leta 2019 praznovala svoj 90. rojstni dan. ČESTITAMO!

Makedonski par iz Skopja, ki se je leta 1989 poročil

Udeležili smo se raznih srečanj brigadirjev po Sloveniji (Ptuj, Lenart, Velenje, Hrastnik in Ljubljana) ter srečanja v Srbiji, kjer smo promovirali našo občino in izobesili občinsko zastavo, in Makedoniji, kjer smo si ogledali nogometno tekmo Slovenija: Makedonija.

Marsikaj smo še postorili, a to naj ostane za drugič. Veseli smo, da naša prizadevanja pri obujanju prostovoljstva podpirajo vse lokalne skupnosti v Upravni enoti Radlje ob Dravi in da se naše članstvo povečuje in širi še v druge koroške občine.

Na koncu pa mi dovolite, da v društvo povabim vse, ki ste sodelovali na kakšni mladinski delovni akciji, saj nas vsak član, vsaka zgodba, vsak spominek dela močnejše in nas izpopolnjuje!

Vsem krajanom ponujamo pomoč pri opravih, ki jih ne zmorete sami in vas pozivamo, da to sporočite meni ali pristojnim službam, kot sta Center za socialno pomoč in Območna organizacija Rdečega križa Radlje ob Dravi.

In še en velik BRIGADIRSKI pozdrav:

Z - D - R - A - V - O, ZDRAVO, ZDRAVO, ZDRAVO

*Medobčinsko društvo brigadirjev Radlje ob Dravi
Nenad LAUKO*

Z nepoznanim domačinom na tekmi, prijateljstvo ne pozna meja

Slovenska odprava v Makedonijo – Veles, obdajata nas prijatelja iz Srbije Božo Đuric in Nenad Bjeloš

IZOBEŠANJE SLOVENSKE ZASTAVE IN UPORABA ISTOVETNOSTNIH SIMBOLOV OBČINE

Pred nami sta dva državna praznika (dan upora proti okupatorju in praznik dela), sledi praznik Občine Ribnica na Pohorju in priložnost je, da vas seznanimo s pravilnim izobešanjem slovenske zastave in pravilno uporabo občinskih istovetnostnih simbolov.

Zastava Republike Slovenije

Malokdo ve, da uporabo slovenske zastave ureja zakon. Zakon o grbu, zastavi in himni Republike Slovenije ter o slovenski narodni zastavi določa, da se slovenska zastava izobesi ob naslednjih praznikih Republike Slovenije:

- na dan 8. februarja (Prešernov dan, slovenski kulturni praznik),
- na dan 27. aprila (dan upora proti okupatorju),
- na dan 1. in 2. maja (praznik dela),
- na dan 25. junija (dan državnosti) in
- na dan 26. decembra (dan samostojnosti).

Zastava se izobesi na poslopjih, v katerih so uradni prostori državnih organov, organov lokalnih skupnosti, lahko pa tudi na drugih javnih objektih, stanovanjskih hišah ter na drugih primernih krajih. Zastava je izobešena ves čas praznikov.

Ob vstopu Slovenije v Evropsko unijo, leta 2004, je Slovenija kot članica te mednarodne skupnosti prevzela tudi njena simbola; zastavo in himno. Njuno uporabo določa Uredba o uporabi zastave in himne Evropske unije v Republiki Sloveniji.

Način izobešanja zastav

Če se izobešata samo zastavi Republike Slovenije in Evropske unije, se slednja izobesi, gledano od spredaj, desno od zastave Republike Slovenije.

Če se ob zastavi Republike Slovenije in Evropske unije izobesi še tretja zastava (npr. občinska), se zastava Republike Slovenije izobesi vedno v sredini.

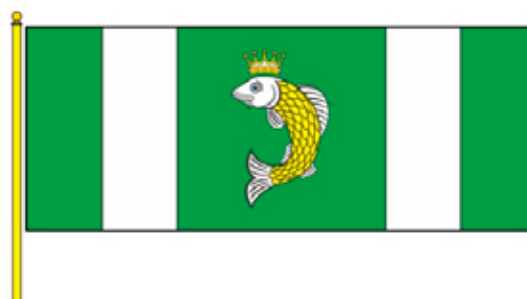
Če je zastava izobešena na drogu, morajo biti barve zastave razporejene od zgoraj navzdol po temle vrstnem redu: bela, modra, rdeča. Grb mora biti, gledano od spredaj, na levi strani zastave v levem zgornjem delu. Zastavo pritrdimo na drog, ki je postavljen navpično ali pod kotom.

Istovetnostni simboli Občine Ribnica na Pohorju

Istovetnostni simboli predstavljajo in označujejo pripadnost Občini Ribnica na Pohorju in njihova uporaba ne sme škodovati njenemu ugledu in dostojanstvu. Uporabo grba in zastave Občine Ribnica na Pohorju določa Odlok o istovetnostnih simbolih Občine Ribnica na Pohorju, sprejet leta 2001.

Zastava Občine Ribnica na Pohorju

Opis zastave: Zastava Občine Ribnica na Pohorju je zelena z belo sredinsko, v sredini zastavine rute prekinjeno progo, kjer stoji atribut iz občinskega grba: pravljica zlata, z zlato kronico okronana ribica.

Zastava se izobesi ob prazniku občine, ob jubilejih, pomembnejših kulturnih in športnih prireditvah občinskega pomena, komemoracijah, ob obisku uradnih delegacij mednarodnih in domačih organizacij in lokalnih skupnosti ter drugih podobnih priložnostih (npr. v prostoru, kjer se sklepajo zakonske zveze).

Grb Občine Ribnica na Pohorju

Opis grba: Na srebrnem ščitu je zelen hrib z zeleno smreko na svojem temenu, v vznožju hriba pa je modri tolmun, nad katerim je v poskoku zlata okronana ribica.

Obli zelen hrib v sredini ščita simbolizira Ribniško Pohorje z mogočno največjo slovensko smreko na svojem temenu in z jezercem pod svojim vhom; iz modrega jezera je v poskoku okronana zlata ribica, ki simbolizira pravljico starodavnega večnega Pohorja, katerega izročila se že tisočletja prenašajo iz roda v rod trdnih in klenih Pohorčev.

Grb se uporablja v štampiljkah ter vseh oznakah občinskih organov (občinski svet, nadzorni svet, občinska uprava,...) na območju

Občine Ribnica na Pohorju, v prostorih in na poslopiju sedeža občine, na listinah, čestitkah, vizitkah ipd. uradnih izkazih, ki jih za službene namene uporablja župan in na vseh uradnih priznanjih občine. V drugih primerih pa le pod pogoji, ki jih ureja odlok.

Gospodarske družbe, zavodi, društva, ustanove in druge pravne osebe in samostojni podjetniki, ki imajo sedež v Občini Ribnica na Pohorju, lahko zaprosijo, da se jim dovoli uporaba simbolov v okviru njihove dejavnosti in to:

- v njihovi firmi oziroma podjetju,
- v njihovem zaščitnem znaku (kot tisk in kot aplikacije –našitki na oblačilih, bedže, značke ipd.),
- v obliki brošur in spominkov (v kulturi in turizmu),
- v tiskanih in zvočnih izvedbah tako za kulturne in prosvetne namene, kot v ekonomsko propagandnih namenih javnega obveščanja.

Prijazno pozivamo občane, da poskrbite za izobešanje slovenske zastave in s tem izkažete pripadnost Republiki Sloveniji, člane društev in različnih združenj pa, da simbole Občine Ribnica na Pohorju pravilno uporabljate.

GLASBENA ŠOLA
Radlje ob Dravi

RAZPIS za vpis v glasbeno šolo

- Predšolska glasbena vzgoja
- Glasbena pripravnica
- Plesna pripravnica
- Balet
- Instrument, petje

Vpis poteka od 25.5. do 29.5. v Glasbeni šoli Radlje ob Dravi

Glasbena šola Radlje ob Dravi; Tajništvo: 02 888 06 43; 051 345 224
www.glasbenaradlje.si; mail: info@glasbenaradlje.si

NAGRADNA KRIŽANKA

											NADALJE- VANJE. GESLA	ŽAREČA TEKOČINA VULKANA	RIMSKI POZDRAV	SPANJE	KARENINA
									OZEK PAS TRAVNIKA						
									RAVNINA VEL. POSESTVO						
							ITAL. MESTO VLAKNO								
RAZVOJNA STOPNJA													ZAKON DRŽAVE	ŽIVI V SKALNEM SVETU	GOROVJE V SAHARI
REKA V AVSTRJI KALIFORN. PRISTANIŠČE												ZDA BREZ OBLEKE			
							BARTH KARL		POLN NEŽNOSTI		KLAS, POLN ZRNJA	OSEBNI ZAIMEK	JAPONSKA VALUTA	DARILO ADOLFO VENTURI	
HITRO SPOROČILO															
PUSTNA POVORKA															
							POZNAN IZBRANCI							TUJE MOŠKO IME	
ŠTEVILO											AVTORICA ANA HUDERNIK	TRDNO NAMEŠČEN	BOLEZEN RASTLIN VEČJA ODRGNINA		
GIBANJE PTIČEV											KOLIČINA ČESA OBLAK TEJA				
OTOK PRI ZADRU									SAMOST. PREDST. SAJOVIC OTON					NEUTRA RICHARD	DUHOVNIK EDI KOCBEK
IZDELKI IZ TESTA														DIPLO- MATSKI URADNIK	
ČEŠKA PRITR- DILNICA											TRSTENJAK ANTON		RAHNER KARL		PLAČILNO SREDSTVO

Če želite sodelovati v nagradni križanki, izpišite geslo na dopisnico, pripišite vaše ime in priimek ter naslov stalnega prebivališča in dopisnico pošljite na naslov:

OBČINA RIBNICA NA POHORJU, Ribnica na Pohorju 1, 2364 Ribnica na Pohorju.

Vse dopisnice s pravilno napisanim geslom, ki bodo na občino prispele do vključno 1. 6. 2020, se bodo uvrstile v nagradno žrebanje. Občina Ribnica na Pohorju bo petim izžrebanim podelila knjigo Ribniško Pohorje: Kronika Občine Ribnica na Pohorju. Pravila in pogoji sodelovanja v nagradni križanki Ribniških novic so objavljeni na spletni strani Občine Ribnica na Pohorju www.ribnicanapohorju.si. Nagrajenci bodo objavljeni na spletni strani in na oglasni deski Občine Ribnica na Pohorju.

IZID 20. ŠTEVILKE SO FINANČNO PODPRLI

KAMNOSEŠTVO GRUM, MATJAŽ GRUM s.p.

Josipdol 12, 2364 Ribnica na Pohorju
M: 031 482 059, S: www.kamnosestvo-grum.si

IMONT d.o.o.

Otiški Vrh 156, 2373 Šentjanž pri Dravogradu
T: 02 87 85 082, F: 02 87 85 498, E: info@imont.si, S: www.imont.si

ŠTRASER, družba za projektiranje, svetovanje, prodajo in inženiring d.o.o.

Lackova ulica 7, 2360 Radlje ob Dravi
M: 041 209 049, E: bojan@strasers.si, S: www.strasers.si

KOČA PESNIK, VOJKO GMAJNER s.p.

Hudi Kot 28, 2364 Ribnica na Pohorju
M: 070 820 288, E: koca.pesnik.ribnica@gmail.com

POŽARNI SISTEMI, družba za inženiring, trgovino, storitve in gradbeništvo d.o.o.

Novorogoška ulica 17, 2204 Miklavž na Dravskem Polju
T: 02 62 91 148, E: darja@pozarnisistemi.si, S: www.pozarnisistemi.si

SIGMATEH d.o.o.

Cesta proletarskih brigad 67, 2000 Maribor
M: 051 225 533, E: info@sigmateh.si, S: www.sigmateh.si

KAMOT SISTEM d.o.o.

Pod gonjami 15b, 2391 Prevalje
T: 02 82 33 798, M: 041 611 697, E: info@kamot.si, S: www.kamot.si

KOROŠKI ZIDAR, BOŠTJAN VEZOVNIK s.p.

Sv. Primož na Pohorju 67b, 2367 Vuzenica
M: 041 788 489, E: koroski.zidar@siol.net, S: www.koroskizidar.si

GROSEK MARJAN s.p., montaža elektro in strojne opreme, izdelava strellovodov in meritve elektro instalacij

Josipdol 57, 2364 Ribnica na Pohorju
M: 041 668 975

TISA, Jožica Prassnitz s.p.

Ribnica na Pohorju 43, 2363 Ribnica na Pohorju
M: 041 522 343

DRAVSKE ELEKTRARNE MARIBOR d.o.o.

Obrežna ulica 170, 2000 Maribor

T: 02 300 50 00

F: 02 300 56 55

E: dem@dem.si

S: www.dem.si

PAHERNIKOVA USTANOVA

Malgajeva 6, 2360 Radlje ob Dravi

S: www.pahernikovaustanova.si

Partizanska cesta 3

2000 MARIBOR

Tel.: 08/ 38 49 336

E-pošta: urbis@urbis.si

www.urbis.si

PROJEKTANTI, GRADITELJI, INVESTITORJI

Podjetje Urbis vam nudi celovit prostorski inženiring od svetovanja do pridobitve dovoljenj in izdelave potrebne dokumentacije za poseg v prostor

UTRINKI IZ PRETEKLOSTI NAŠEGA KRAJA

Kamnoseštvo v Josipdolu, 1954

Lovska trofeja - srnjak, 1958

Dan pred proslavo, Ribnica na pohorju 12. 8. 1961

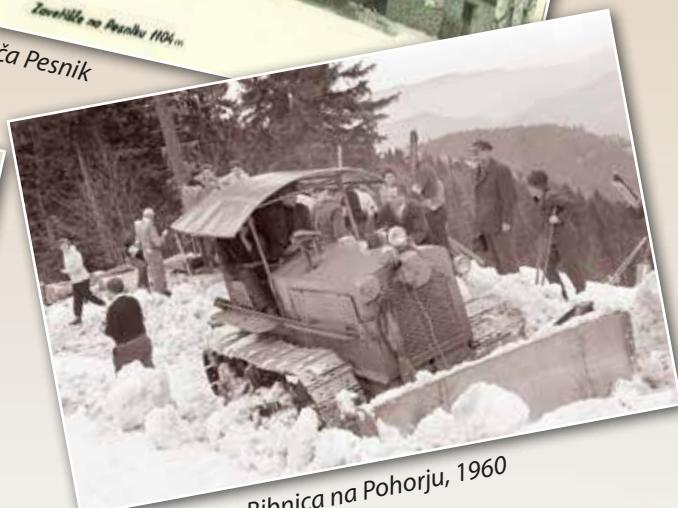
20. obletnica vstaje v Ribnica na Pohorju, 13.8.1961

9. mednarodni mariborski slalom, avtobus v Ribnici na Pohorju, 4. 2. 1961

Koča Pesnik

Čiščenje snega Ribnica na Pohorju, 1960

Ribnica na Pohorju pred 1929

